

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 2158/1999 af 11. oktober 1999 om forbud mod levering til Indonesien af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse eller terrorisme** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2159/1999 af 12. oktober 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2160/1999 af 12. oktober 1999 om udstedelse af importlicenser for bananer inden for toldkontingenterne og for traditionelle AVS-bananer for fjerde kvartal af 1999 (anden periode) 10
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 2161/1999 af 12. oktober 1999 om yderligere undersøgelseskrav for importører eller producenter af et bestemt prioriteret stof som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer** 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 2162/1999 af 12. oktober 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2848/98 vedrørende tobakssektoren og om overgangsbestemmelser for anvendelsen af særstøtten samt forholdet mellem den variable del af præmien og præmien for gruppe VII (Katerini) i Italien for 1999-, 2000- og 2001-høsten** 13
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 2163/1999 af 12. oktober 1999 om fastsættelse for produktionsåret 1999 af det anslåede indkomsttab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged, og det andet forskud på dette præmiebeløb** 18

Kommissionens forordning (EF) nr. 2164/1999 af 12. oktober 1999 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95	20
---	----

Kommissionens forordning (EF) nr. 2165/1999 af 12. oktober 1999 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager	22
--	----

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

1999/666/EF:

* Afgørelse nr. 1/1999 truffet af associeringsrådet EU-Letland af 23. juli 1999 om vilkårene og betingelserne for Letlands deltagelse i Fællesskabets programmer inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) og i programmerne inden for forskning og uddannelse (1998-2002)	23
--	----

Fælles erklæring fra Letland og Fællesskabet	30
--	----

1999/667/EF:

* Forretningsorden for samarbejdsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Usbekistan på den anden side af 13. september 1999	31
---	----

1999/668/EF:

* Rådets afgørelse af 4. oktober 1999 om beskikkelse af fem medlemmer af Regionsudvalget	36
--	----

Kommissionen

1999/669/EF, Euratom:

* Kommissionens henstilling af 15. september 1999 om et klassificeringssystem for fast radioaktivt affald (SEK(1999) 1302 endelig udg.)	37
---	----

Berigtigelser

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2131/1999 af 6. oktober 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2805/95 om fastsættelse af eksportrestitutionsfor vin (EFT L 261 af 7.10.1999)	46
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2158/1999

af 11. oktober 1999

om forbud mod levering til Indonesien af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse eller terrorisme

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 301,

under henvisning til fælles holdning 1999/624/FUSP af 16. september 1999 vedrørende restriktive foranstaltninger mod Republikken Indonesien ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er ved fælles holdning 1999/624/FUSP, på baggrund af den nuværende situation i Østtimor, hvor der foregår alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, indført et forbud mod levering til Indonesien af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse eller terrorisme;
- (2) denne foranstaltning falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab;
- (3) der er derfor for at undgå en fordrejning af konkurrencen ved gennemførelsen af denne foranstaltning behov for EF-lovgivning, for så vidt angår Fællesskabets område; dette område anses med henblik på denne forordning for at omfatte de af medlemsstaternes territorier, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, på de betingelser, der er fastlagt i traktaten;
- (4) der skal fastlægges en procedure til om fornødent at ændre listen over udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse eller terrorisme;
- (5) det er nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne informerer hinanden om, hvilke foranstaltninger der træffes i henhold til denne forordning, og at de udveksler anden relevant information i forbindelse med denne forordning, uden at dette berører eksisterende forpligtelser med hensyn til visse typer udstyr;

- (6) som følge af at denne forordning sandsynligvis vil få en begrænset gyldighedsperiode, bør det fastsættes, at der straks kan træffes sanktioner, hvis forordningens bestemmelser overtrædes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Det er forbudt bevidst og forsætligt
 - a) direkte eller indirekte at sælge, levere, eksportere eller fremsende udstyr, der er opført i bilag I, del A og B, uanset om dette har oprindelse i Fællesskabet eller ej, til personer eller organer i Republikken Indonesien eller til nogen anden person eller noget andet organ i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der udøves i eller dirigeres fra Republikken Indonesiens område
 - b) at deltage i tilknyttede aktiviteter, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at fremme de transaktioner eller aktiviteter, der er omhandlet i litra a).
2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der er opført i bilag II, kan tillade de i stk. 1, omhandlede transaktioner eller aktiviteter med det i del B i bilag I angivne udstyr, hvis de har fået klart bevis for, at det endelige formål med udstyret ikke er intern undertrykkelse eller terrorisme.

Artikel 2

Rådet vedtager med kvalificeret flertal ændringer til listen i bilag I på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Bilaget omfatter ikke udstyr, der er specielt konstrueret eller modificeret til militær brug, og som allerede er omfattet af den våbenembargo, der er indført på grundlag af artikel 1 i fælles holdning 1999/624/FUSP.

Artikel 3

Hver af medlemsstaterne beslutter, hvilke sanktioner der skal træffes, hvis bestemmelserne i denne forordning overtrædes.

⁽¹⁾ EFT L 245 af 17.9.1999, s. 53.

Indtil der om fornødent er vedtaget en lovgivning i dette øjemed, er de sanktioner, der skal tages i anvendelse, hvis bestemmelserne i denne forordning overtrædes, dem, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 926/98 af 27. april 1998 om indskrænkning af visse økonomiske forbindelser med Forbundsrepublikken Jugoslavien ⁽¹⁾.

Artikel 4

Kommissionen og medlemsstaterne underretter i det omfang, de ikke på anden måde er forpligtet til det, hinanden om, hvilke foranstaltninger der træffes i henhold til denne forordning, og udveksler anden relevant information, som de råder over, f.eks. om overtrædelser og håndhævelsesproblemer, nationale domstoles domme eller beslutninger truffet af relevante internationale fora samt tilladelser, der er givet i henhold til artikel 1, stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 11. oktober 1999.

Artikel 5

Denne forordning finder anvendelse:

- på Fællesskabets område, herunder dets luftrum,
- om bord på fly eller skibe under en medlemsstats jurisdiktion,
- på enhver person andetsteds, som er statsborger i en medlemsstat,
- på alle organer, der er oprettet eller stiftet i henhold til en medlemsstats lovgivning.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den gælder indtil 17. januar 2000.

På Rådets vegne

T. HALONEN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 130 af 1.5.1998, s. 1.

BILAG I

UDSTYR, JF. ARTIKEL 1, DER KAN ANVENDES TIL INTERN UNDERTRYKKELSE ELLER TERRORISME

(Den følgende liste omfatter ikke udstyr, der er specielt konstrueret eller modificeret til militær brug og er omfattet af den våbenembargo, der er indført på grundlag af fælles holdning 1999/624/FUSP)

DEL A

Hjelme, der giver ballistisk beskyttelse, hjelme til brug under optøjer, skjolde til brug under optøjer og ballistiske skjolde og specielt konstruerede komponenter hertil

Specielt konstrueret fingeraftryksudstyr

Mekanisk drevne projektører

Byggeudstyr med ballistisk beskyttelse

Jagtknive

Specielt konstrueret udstyr til produktion af jagtgeværer

Udstyr til håndladning af ammunition

Kommunikationsaflytningsudstyr

Optiske halvlederdetektorer

Billedforstærkerør

Teleskopvåbensigter

Våben med glat løb og tilhørende ammunition ud over dem, der er specielt konstrueret til militær brug, og specielt konstruerede komponenter hertil

undtagen:

1) signalpistoler

2) luftpistoler eller geværer konstrueret som industriværktøj eller til human bedøvelse af dyr

Simulatorer til undervisning i brug af skydevåben og specielt konstruerede eller modificerede komponenter og tilbehør hertil

Bomber og håndgranater ud over dem, der er specielt konstrueret til militær brug, og specielt konstruerede komponenter hertil

Armerede beskyttelsesdragter og specielt udviklede komponenter hertil ud over dem, der er fremstillet efter militære standarder eller specifikationer

Terrængående erhvervskøretøjer med træk på alle fire hjul, der er fremstillet eller udstyret med ballistisk beskyttelse, og profilpanser til sådanne køretøjer

Vandkanoner og specielt konstruerede eller modificerede komponenter hertil

Køretøjer udstyret med vandkanon

Køretøjer, der er specielt konstrueret eller modificeret til at blive elektrificeret for at afvise angribere, og komponenter hertil, der er specielt konstrueret til det formål

Akustiske anordninger, som fabrikanten eller leverandøren præsenterer som egnede til bekæmpelse af optøjer, og specielt konstruerede komponenter hertil

Fodlænker, kæder, ankeljern og bæltter til elektrisk chok, specielt konstrueret til at frihedsberøve mennesker

bortset fra:

håndjern, hvis maksimale dimension inkl. kæde ikke overstiger 240 mm i låst tilstand

Bærbare anordninger, der er konstrueret eller modificeret med henblik på bekæmpelse af optøjer eller selvbeskyttelse ved udsendelse af et lammende stof (såsom tåregas eller peberspray), og specielt konstruerede komponenter hertil

Bærbare anordninger, der er konstrueret eller modificeret med henblik på bekæmpelse af optøjer eller selvbeskyttelse ved elektrisk chok (herunder elektriske stave, elektriske skjolde, bedøvelsesgeværer og elektriske dartgeværer (taserudstyr)), og komponenter hertil specielt konstrueret eller modificeret til det formål

Elektronisk udstyr, der kan spore skjulte sprængstoffer, og specielt konstruerede komponenter hertil

undtagen:

TV- eller røntgenundersøgelingsudstyr

Elektronisk støjsenderforstyrrelsesudstyr, der er specielt konstrueret til at forhindre detonation ved radiofjernkontrol af improviserede eksplosive anordninger, og specielt konstruerede komponenter hertil

Udstyr og anordninger specielt konstrueret til at iværksætte eksplosioner med elektriske eller ikke-elektriske midler, herunder tændapparater, detonatorer, sprængkapsler, boostere og detonationslunter, og specielt konstruerede komponenter hertil

undtagen:

dem, der er specielt konstrueret til specifik handelsbrug, der består i styring eller betjening ved hjælp af sprængstof af andet udstyr eller anordninger, hvis funktion ikke er at fremkalde eksplosioner, f.eks. air bag-pumper i biler, elektriske overspændningssikringer i sprinklerudløbere)

Udstyr og anordninger, der er specielt konstrueret til ammunitionsrydning

undtagen:

- 1) bombetæpper
- 2) beholdere konstrueret til at rumme objekter, der vides eller mistænkes for at være improviserede eksplosive anordninger

Natteoptagelses- og termalt afbildningsudstyr og billedsforstærkerrør eller halvledersensorer hertil

Specielt konstrueret software og teknologi, der kræves til alle former for udstyr på listen.

DEL B

Retlinet afskæring af sprængladninger

Følgende sprængstoffer og tilknyttede stoffer

- amatol
- nitrocellulose (indeholdende mere end 12,5 % nitrogen)
- nitroglycol
- pentaerythritoltetranitrat (PETN)
- picryl chlorid
- trinitrophenylmethylnitramin (tetryl)
- 2,4,6-trinitrotoluen (TNT)

Specielt konstrueret software og teknologi, der kræves til alle former for udstyr på listen.

BILAG II

LISTE OVER DE MYNDIGHEDER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 2

BELGIEN

Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
Directie-generaal van de Buitenlandse Economische en Bilaterale Betrekkingen
Dienst Centraal en Oost-Europa (B 13)
De heer Filip David
Karmelietenstraat 15
B-1000 Brussel

Ministère des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement
Direction générale des relations économiques et bilatérales extérieures
Service Europe centrale et orientale (B 13)
M. Filip David
Rue des Petits Carmes 15
B-1000 Bruxelles
Tel. (32-2) 501 81 64
Fax (32-2) 501 88 27

DANMARK

Erhvervsfremmestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Tel. (45) 35 46 60 00
Fax (45) 35 46 60 01

TYSKLAND

Bundesausfuhramt
Referat 214, Herr Pietsch
Frankfurterstraße 29-35
D-65760 Eschborn
Tel. (49-6196) 908 689
Fax (49-6196) 908 412

GRÆKENLAND

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Γραμματεία Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων
Διεύθυνση Διαδικασιών Εξωτερικού Εμπορίου
Κα Μπάρτζη — Κοσ Ιγγλέσης
Οδός Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα

(Ministry of National Economy
General Secretariat of International Economic Relations
Directorate of External Trade
Mrs. Bartzi or Mr. Igleisis
1, Kornarou Street
GR-105 63 Athens)
Tel. (30-1) 328 60 51 53
Fax (30-1) 328 60 94, 328 60 59

Κύριος Γεώργιος Χριστοφής
Πληρεξούσιος Υπουργός Β'
Γραφείο Κυρώσεων
Βασιλίσσης Σοφίας 1, 7^{ος} όροφος
GR-106 71 Αθήνα

(Mr. George Christofis,
Minister Plenipotentiary
Sanctions Bureau
1, Vasilissis Sofias, 7th floor
GR-106 71 Athens)
Tel. (30-1) 368 12 25
Fax (30-1) 368 12 34

SPANIEN

Ministerio de Economía y Hacienda
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel.: (34-91) 349 38 60
Fax: (34-91) 457 28 63

FRANKRIG

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Bureau E/2 — Cellule Embargo
Mlle Diane Foreau
23 bis, rue de l'Université
F-75700 Paris Cedex 07 S.P.
Tel.: (33-1) 44 74 48 93
Fax: (33-1) 44 74 48 97

IRLAND

Licensing Unit (Mr Michael Greene)
Department of Enterprise, Trade and Employment
Kildare Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 631 24 46
Fax (353-1) 676 61 54
e-mail: greenem@entemp.irlgov.ic

ITALIEN

Ministero del Commercio con l'Estero
Gabinetto
Viale Boston 25
I-00144 Roma
Tel. (39-06) 59 64 75 47
Fax (39-06) 59 64 74 94
e-mail: INFO@MincomesIT

LUXEMBOURG

Office des Licences
M. A. Paulus
BP 113
L-2011 Luxembourg
Tel.: (352) 478 23 70
Fax: (352) 46 61 38
e-mail: andre.paulus@mae.etat.lu

NEDERLANDENE

Ministerie van Economische Zaken
Directoraat-generaal van de Buitenlandse Economische Betrekkingen
Directie Handelspolitiek en Investeringsbeleid
Afdeling Exportcontrole en Sanctiebeleid (BEB/DHI/ES)
mw. drs. C.M. van Dantzig
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
Nederland
Tel. (31-70) 379 63 57/63 80
Fax (31-70) 379 73 92
e-mail: e.m.vandantzig@minez.nl

ØSTRIG

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten, Gruppe II.a
Landstraße Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien
Tel. (43-1) 711 02/361
Fax (43-1) 715 83 47

PORTUGAL

Ministério da Economia
Direcção-Geral das Relações Económicas Internacionais
Alice Rodrigues/José Gomes
Avenida da República, 79
P-Lisboa
Tel.: (351-1) 791 19 43
Fax: (351-1) 796 37 23

FINLAND

Ulkoasiainministeriö
PL 176
FIN-00161 Helsinki
Tel. (358-9) 13 41 55 55
Fax (358-9) 62 98 40

Utrikesministeriet
PL 176
FIN-00161 Helsingfors
Tel. (358-9) 13 41 55 55
Fax (358-9) 62 98 40

SVERIGE

Regeringskansliet
Utrikesdepartementet
Rättssekretariatet för EU-frågor
Fredsgatan 6
S-103 39 Stockholm
Tfn (46-8) 405 10 00
Fax (46-8) 723 11 76

DET FORENEDE KONGERIGE

Export Policy Unit
Department of Trade and Industry
Kingsgate House
66-74, Victoria Street
London SW1E 6SW
United Kingdom
Tel. (44-171) 215 89 98
Fax (44-171) 215 85 19

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Europa-Kommissionen
Generaldirektorat I
A. de Vries, DM24 5/75
Tel. (32-2) 295 68 80
Fax (32-2) 295 73 31
e-mail: anthonius.de-vries@dg1.cec.be

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2159/1999
af 12. oktober 1999
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

- (2) ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. oktober 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. oktober 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	109,0
	060	108,4
	204	80,0
	999	99,1
0707 00 05	052	90,2
	628	130,8
	999	110,5
0709 90 70	052	67,7
	999	67,7
0805 30 10	052	62,8
	388	72,6
	524	54,4
	528	67,5
	999	64,3
0806 10 10	052	99,8
	064	91,9
	400	209,9
	999	133,9
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060
388		63,8
400		56,9
480		48,9
800		177,4
804		52,1
999		73,1
0808 20 50	052	95,2
	064	59,4
	388	177,3
	999	110,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2645/98 (EFT L 335 af 10.12.1998, s. 22). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2160/1999
af 12. oktober 1999
om udstedelse af importlicenser for bananer inden for toldkontingenterne og for traditionelle
AVS-bananer for fjerde kvartal af 1999 (anden periode)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 af 28. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 756/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 18, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 og i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/1999 ⁽⁵⁾ er det for fjerde kvartal af 1999 fastsat, hvilke mængder der er til rådighed for den anden periode for indgivelse af ansøgninger, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EF) nr. 2362/98;

- (2) på grundlag af de ansøgninger, der er indgivet i anden periode, bør det i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2362/98 straks fastsættes, for hvilke mængder der kan udstedes licenser for de pågældende oprindelser;

- (3) denne forordning skal have øjeblikkelig virkning, så licenserne kan udstedes så hurtigt som muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I henhold til ordningen for indførsel af bananer, toldkontingenter og traditionelle AVS-bananer udstedes der, for så vidt angår de i artikel 18 i forordning (EF) nr. 2362/98 fastsatte nye ansøgninger, importlicenser for anden periode af fjerde kvartal af 1999 for den i licensansøgningen anførte mængde.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 98 af 13.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 247 af 18.9.1999, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2161/1999

af 12. oktober 1999

om yderligere undersøgelseskrav for importører eller producenter af et bestemt prioriteret stof som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 793/93 hedder det, at den medlemsstat, der er udpeget som referent for et givet stof, er ansvarlig for at vurdere de oplysninger, der meddeles af producent(er) eller importør(er), og for, efter at have rådført sig med de pågældende producenter eller importører, at vurdere hvornår det med henblik på risikovurdering skal pålægges ovennævnte producenter eller importører at indgive yderligere oplysninger eller udføre yderligere undersøgelser;
- (2) en referentmedlemsstat har meddelt Kommissionen, at det er nødvendigt at pålægge importørerne eller producenterne af et nærmere bestemt prioriteret stof, der er underkastet risikovurdering, at foretage yderligere undersøgelser inden for en given frist;
- (3) i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 793/93 hedder det, at hvis et stof, enten som sådant eller som indeholdt i et præparat, fremstilles eller importeres af flere produ-

center/importører, kan yderligere undersøgelser udføres af en af producenterne/importørerne, der handler på vegne af de andre berørte producenter/importører. Disse henviser til de således udførte undersøgelser og bør bære en rimelig del af omkostningerne;

- (4) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det i medfør af artikel 15 i forordning (EØF) nr. 793/93 nedsatte udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Producent(erne) og importøren(erne), jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 793/93, af det stof, der er opført i bilaget til denne forordning, gennemfører den heri anførte undersøgelse og skal indgive de relevante resultater til referentmedlemsstaten.

2. Resultaterne skal indgives inden for den frist, der er anført i bilaget (beregnet fra datoen for ikrafttrædelse af denne forordning).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

BILAG

	Einecs-nr.	CAS-nr.	Stofnavn	Referent	Undersøgelseskrav	Måneder
1	263-125-1	61790-33-8	aminer, talg-alkyl ⁽¹⁾	D	OECD TG 421 ⁽²⁾	6

⁽¹⁾ Stof opført i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2268/95 (EFT L 231 af 28.9.1995, s. 18).

⁽²⁾ OECD's Guideline for the Testing of Chemicals — Section 4, Health Effects, TG No 421:

»Reproduction/Developmental Toxicity Screening Test« (oprindelig guideline, vedtaget den 27. juli 1995).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2162/1999

af 12. oktober 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 2848/98 vedrørende tobakssektoren og om overgangsbestemmelser for anvendelsen af særstøtten samt forholdet mellem den variable del af præmien og præmien for gruppe VII (Katerini) i Italien for 1999-, 2000- og 2001-høsten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råttobak⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 660/1999⁽²⁾, særlig artikel 7, 14a og 27, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/98 af 22. december 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår præmieordningen, produktionskvoterne og den særstøtte, der ydes til producentsammenslutningerne, i tobakssektoren⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1373/1999⁽⁴⁾, fastsættes i artikel 3 de betingelser, som producentsammenslutningerne skal opfylde for at opnå anerkendelse; for bedre at kunne sammenligne kvaliteten af den tobak, som de enkelte producentsammenslutninger har produceret, og for at sikre faglig bistand til deres medlemmer bør det være muligt at begrænse producentsammenslutningernes aktivitetsområde til anerkendte produktionsområder;
- (2) for at sikre, at den variable del af præmien fungerer korrekt, og for at sikre en effektiv gennemførelse af kontrollen, bør det præciseres, at den opkøbspris, der benyttes til beregning af den variable del af præmien, skal være den, der blev fastsat ved leveringen, og at tobakken skal udplantes inden den 15. juni i hvert høstår, idet enhver manglende overholdelse af denne bestemmelse medfører en sanktion;
- (3) ifølge artikel 19, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2848/98 skal der udbetales et præmieforskud til producenterne svarende til 50 % af præmien; for at forenkle de administrative procedurer i medlemsstaterne bør det fastsættes, at forskudsbeløbet højst må svare til den faste del af præmien;
- (4) ifølge artikel 19, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2848/98 skal forskuddet udbetales fra den 16. oktober i høståret og senest 30 dage efter forelæggelsen af ansøgningen, undtagen hvis denne forelægges inden den 16.

september, idet fristen i så fald er på 60 dage; da høsten i nogle medlemsstater begynder den 1. august, bør denne frist forlænges til 77 dage;

- (5) det er fastsat i artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2848/98, at hvis en bedrift med tobaksproduktion overdrages til tredjemand, uanset på hvilken måde, opnår den nye bruger fra overdragelsestidspunktet ret til produktionskvotebevis for hele referenceperioden; for at kontrolprocedurerne kan blive mere effektive og for at undgå omgåelse af de gældende regler, bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte en frist ved overdragelse i andre tilfælde end ved dødsfald, således at den nye bruger kan opnå ret til produktionskvotebevis for det aktuelle høstår;
- (6) dyrkningskontrakten indgås mellem på den ene side en virksomhed, der foretager den første forarbejdning af tobak, og på den anden side en producentsammenslutning eller en individuel producent, der ikke er medlem af en sammenslutning, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2848/98, og i denne kontrakt angives bl.a. præcist det sted, hvor tobakken er produceret, samt den pågældende marks areal; ifølge artikel 40, stk. 2, femte led, i samme forordning kan producentsammenslutningerne anvende særstøtten til at sikre, at sammenslutningen overholder EF-bestemmelserne; sanktionerne over for en individuel producent i tilfælde af, at den mark, hvor tobakken er dyrket, afviger fra den mark, der er angivet i dyrkningskontrakten, bør derfor udvides og ydermere bør sanktionerne udvides, ved at producentsammenslutningerne inddrages i sanktionerne over for de individuelle producenter;
- (7) producentsammenslutningerne skal anvende mindst halvdelen af særstøtten til de udgifter, der omhandles i artikel 40, stk. 2, første, andet og tredje led, i forordning (EF) nr. 2848/98, således som det er fastsat i stk. 3 i nævnte artikel; efter den ændring af betingelserne for producentsammenslutningernes anerkendelse, der er vedtaget fra og med 1999-høsten, bør der fastsættes en toårig overgangsperiode, hvori særstøtten kan anvendes mere fleksibelt, således at producentsammenslutningerne får mulighed for at reorganisere sig med henblik på en bedre udnyttelse af produktterne fra producenterne, og for at sammenslutningen kan overholde EF-bestemmelserne;

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 162 af 26.6.1999, s. 47.

- (8) Rådet har ved forordning (EF) nr. 660/1999 fastsat en garantitærskel for gruppe VII (Katerini og lignende sorter) i Italien; det er derfor nødvendigt at fastsætte forholdet mellem den variable del og præmien for denne sortgruppe i Italien, og dette forhold skal være det samme som det, der allerede er vedtaget for denne gruppe i Grækenland;
- (9) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Tobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2848/98 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 1, litra g), indsættes som sidste punktum:

»Ikke desto mindre kan en producentsammenslutning begrænse sit aktivitetsområde til visse produktionsområder. I dette tilfælde kan individuelle producenter, der producerer såvel inden for som uden for de pågældende produktionsområder, dog blive medlemmer af denne producentsammenslutning for hele deres produktion, såfremt den overvejende del af deres produktion stammer fra produktionsområder, der omfattes af denne sammenslutning.«

- 2) I artikel 9, stk. 3, indsættes som litra l):

»l) tilsagn fra producenten om udplantning af tobak på den pågældende mark senest den 15. juni i høståret. Dog kan en producentsammenslutning eller en individuel producent, der ikke er medlem af en sammenslutning, inden denne dato pr. anbefalet brev give forarbejdningssomheden samt medlemsstatens kompetente organ meddelelse om enhver forsinkelse i udplantningen, og årsagen hertil samt en eventuel ændring af marken skal anføres.«

- 3) I artikel 18 indsættes som stk. 6:

»6. Ved beregningen af den variable del af præmien benyttes den opkøbspris, der blev fastsat pr. parti ved leveringen.«

- 4) Artikel 19, stk. 5, affattes således:

»5. Forskuddet, der højst må svare til den faste del af præmien, udbetales til producenten på betingelse af, at der stilles en sikkerhed svarende til forskudsbeløbet forhøjet med 15 %.

Forskuddet udbetales fra den 16. oktober i høståret og skal udbetales senest 30 dage efter forelæggelsen af den i stk. 2 omhandlede ansøgning og af bevis for, at sikkerheden er stillet, undtagen hvis ansøgningen indgives inden den 16. september, idet fristen i så fald er på 77 dage.«

- 5) Artikel 31, stk. 1, affattes således:

»1. Hvis en bedrift med tobaksproduktion overdrages til tredjemand, uanset på hvilken måde, opnår den nye bruger ret til produktionskvotebevis fra datoen for registreringen hos den kompetente myndighed.

Medlemsstaterne fastsætter en frist eller en sidste dato for registrering af overdragelsen hos den kompetente myndighed. Hvis overdragelsen er blevet forelagt den kompetente myndighed til registrering efter den af medlemsstaten fastsatte frist, får produktionskvotebeviset virkning fra den efterfølgende høst; dette gælder dog ikke ved dødsfald.«

- 6) Artikel 40, stk. 3, affattes således:

»3. De udgifter, der er nævnt i stk. 2, første, andet og tredje led, skal svare til mindst 30 % af den samlede særstøtte for 1999-høsten, 40 % for 2000-høsten og 50 % for de efterfølgende høster.«

- 7) Artikel 50, stk. 1 og 2 affattes således, og der indsættes følgende stk. 2a og 2b:

»1. Hvis det ved kontrollen konstateres, at tobakken ikke er blevet udplantet på den i dyrkningskontrakten angivne mark senest den 15. juni i høståret, mister den individuelle producent:

a) 50 % af præmien for den aktuelle høst, hvis udplantningen er sket senest den 30. juni samme år

b) hele retten til at modtage præmie for den aktuelle høst, hvis udplantningen er sket efter den 30. juni, men senest den 30. juli samme år.

Hvis en individuel producent ikke dyrker tobak, eller hvis udplantningen er sket efter den 30. juli i det aktuelle høstår, mister han enhver ret til at modtage præmie for den aktuelle høst og til at modtage en produktionskvote for den følgende høst.

2. Hvis det faktisk dyrkede areal er mere end 10 % mindre end det anmeldte areal, reduceres den præmie, der skal udbetales til den producent, der berøres af den aktuelle høst, og kvoten for den følgende høst med det dobbelte af den konstaterede forskel.

2a. Hvis stk. 2 ikke anvendes, og den mark, hvor tobakken produceres, afviger fra den mark, der er angivet i den registrerede dyrkningskontrakt, nedsættes præmien til den producent, der berøres af den aktuelle høst, med 5 %.

2b. Såfremt de i stk. 1, 2 og 2a omhandlede sanktioner anvendes over for en individuel producent, der er medlem af en producentsammenslutning, nedsættes særstøtten til den producentsammenslutning, som han er medlem af, med et beløb svarende til halvdelen af den for producenten anvendte nedsættelse. Hvis de nævnte sanktioner anvendes to år i træk, fordobles de fra og med det tredje år.«

8) Bilag V, litra B, affattes som angivet i litra B i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 anvendes fra 1999-høsten, undtagen ændring nr. 1, 2, 3, 5 og 7, der anvendes fra 2000-høsten.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

»B) Forholdet mellem den variable del og præmien

1999

	I (Flue-cured)	II (Light air-cured)	III (Dark air-cured)	IV (Fire-cured)	V (Sun-cured)	Andre sorter		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %		15 %	
Grækenland	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Spanien	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugal	20 %	20 %						
Frankrig	20 %	20 %	20 %					
Tyskland	20 %	20 %	20 %					
Belgien		20 %	20 %					
Østrig	20 %	20 %	20 %					

2000

	I (Flue-cured)	II (Light air-cured)	III (Dark air-cured)	IV (Fire-cured)	V (Sun-cured)	Andre sorter		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %		20 %	
Grækenland	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Spanien	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugal	25 %	25 %						
Frankrig	25 %	25 %	25 %					
Tyskland	25 %	25 %	25 %					
Belgien		25 %	25 %					
Østrig	25 %	25 %	25 %					

2001 og de følgende høstår

	I (Flue-cured)	II (Light air-cured)	III (Dark air-cured)	IV (Fire-cured)	V (Sun-cured)	Andre sorter		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %		30 %	
Grækenland	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 % ^a
Spanien	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugal	35 %	35 %						
Frankrig	35 %	35 %	40 %					
Tyskland	35 %	35 %	40 %					
Belgien		35 %	40 %					
Østrig	35 %	35 %	40 %					

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2163/1999

af 12. oktober 1999

om fastsættelse for produktionsåret 1999 af det anslåede indkomsttab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged, og det andet forskud på dette præmiebeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999⁽³⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 5, stk. 1 og 5, i forordning (EF) nr. 2467/98 er det fastsat, at der ydes en præmie for at kompensere fårekødsproducenter og i visse områder gedekødsproducenter for et eventuelt indkomsttab; disse områder er fastlagt nærmere i bilag I til forordning (EF) nr. 2467/98 og i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1065/86 af 11. april 1986 om fastlæggelse af de bjergområder, i hvilke præmien til gedekødsproducenterne ydes⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3519/86⁽⁵⁾;
- (2) ifølge artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 anslås, for at muliggøre en forudbetaling til fåre- og gedekødsproducenter, det sandsynlige indkomsttab i forhold til den anslåede udvikling i markedspriserne;
- (3) i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2467/98 beregnes præmiebeløbet pr. moderfår for producenter af tunge lam ved at multiplicere det i nævnte artikel, stk. 1, andet afsnit, omhandlede indkomsttab med en koefficient, der angiver den årlige gennemsnitlige produktion af kød af tunge lam pr. moderfår, udtrykt i 100 kg slagtet vægt; da der ikke foreligger fuldstændige EF-statistikker, har det endnu ikke været muligt at fastsætte koefficienten for 1999; indtil det sker, bør der anvendes en midlertidig koefficient; i henhold til nævnte forordnings artikel 5, stk. 3, fastsættes ligeledes præmiebeløbet pr. moderfår for producenter af lette lam og pr. moderged til 80 % af præmien pr. moderfår for producenter af tunge lam;
- (4) i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 2467/98 skal præmien nedsættes med den virkning, som den koefficient, der omhandles i nævnte artikels stk. 2, har

på basisprisen; denne koefficient er blevet fastsat til 7 % i samme forordnings artikel 13, stk. 4;

- (5) efter artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det halvårslige forskud til 30 % af den anslåede præmie; efter artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/93⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1410/1999⁽⁷⁾, udbetales forskuddet kun, hvis beløbet er på 1 EUR og derover;
- (6) i henhold til forordning (EØF) nr. 1601/92 anvendes der særlige foranstaltninger til fordel for landbruget på De Kanariske Øer; foranstaltningerne indebærer, at der ydes en tillægspræmie til producenter af lette lam og til gedeproducenter på samme betingelser som dem, der er fastsat for ydelsen af den præmie, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2467/98; ifølge disse betingelser kan Spanien yde et forskud på nævnte tillægspræmie;
- (7) af budgetmæssige grunde må det andet forskud på præmien ikke udbetales før den 16. oktober 1999;
- (8) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gedekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den anslåede forskel mellem basisprisen, nedsat med virkningen af den i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsatte koefficient, og den forventede markedspris for produktionsåret 1999 er 143,785 EUR/100 kg.

Artikel 2

1. Det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår, udgør:
 - producenter af tunge lam: 22,545 EUR
 - producenter af lette lam: 18,036 EUR.
2. I medfør af artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det andet forskud, som medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale til producenterne, til følgende beløb:
 - producenter af tunge lam: 6,764 EUR pr. moderfår
 - producenter af lette lam: 5,411 EUR pr. moderfår.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽⁴⁾ EFT L 97 af 12.4.1986, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 325 af 20.11.1986, s. 17.

⁽⁶⁾ EFT L 245 af 1.10.1993, s. 99.

⁽⁷⁾ EFT L 164 af 30.6.1999, s. 53.

Artikel 3

1. Det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderged i de områder, der er fastlagt i bilag I til forordning (EF) nr. 2467/98 og i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1065/86, er 18,036 EUR.

2. I medfør af artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det andet forskud, som medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale til gedekødsproducenter i de i stk. 1 omhandlede områder, til 5,411 EUR pr. moderged.

Artikel 4

I medfør af artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes det andet forskud på tillægspræmien for produktionsåret 1999 til producenterne af lette lam og geder på De

Kanariske Øer inden for de lofter og satser, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90⁽¹⁾, således:

- 1,353 EUR pr. moderfår for de i forordning (EF) nr. 2467/98, artikel 5, stk. 3, omhandlede producenter
- 1,353 EUR pr. moderged for de i forordning (EF) nr. 2467/98, artikel 5, stk. 5, omhandlede producenter.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 16. oktober 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 4.12.1990, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2164/1999
af 12. oktober 1999
om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af
forordning (EF) nr. 1484/95

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkalbumin ⁽⁵⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1958/1999 ⁽⁷⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimport og repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin;

- (2) det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser bør ændres under hensyn til prisudsving efter oprindelse; de repræsentative priser bør derfor offentliggøres;

- (3) af hensyn til markedssituationen bør ændringen gennemføres snarest;

- (4) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 affattes som vist i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. oktober 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EFT L 243 af 15.9.1999, s. 3.

BILAG

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsen- tativ pris (EUR/100 kg)	Sikkerhed ifølge artikel 3, stk. 3 (EUR/100 kg)	Oprindelse (¹⁾)
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	183,8	38	01
		188,9	36	02
		281,5	6	03
		281,5	6	04
1602 32 11	Varer tilberedt, men ikke kogt, af høns af arten Gallus domesticus	198,6	26	01
		196,0	27	02

(¹) Importens oprindelse:

- 01 Brasilien
- 02 Thailand
- 03 Chile
- 04 Argentina.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2165/1999
af 12. oktober 1999
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutionsordninger for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1303/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarehjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1926/1999 ⁽³⁾;
- (2) i betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for hasselnødder med skal, som er fastsat for den igangværende eksportperiode, snart ved at blive overskredet;

denne overskridelse vil skade ordningen for eksportrestitutionsordninger for frugt og grøntsager;

- (3) for at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for hasselnødder med skal, der udføres efter den 12. oktober 1999, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For hasselnødder med skal afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 1926/1999, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 12. oktober, men inden den 16. november 1999.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. oktober 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 155 af 22.6.1999, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 238 af 9.9.1999, s. 20.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE Nr. 1/1999 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-LETLAND

af 23. juli 1999

om vilkårene og betingelserne for Letlands deltagelse i Fællesskabets programmer inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) og i programmerne inden for forskning og uddannelse (1998-2002)

(1999/666/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaf-talen om oprettelse af en associe-ring mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlems-stater på den ene side og Republikken Letland på den anden side, i det følgende benævnt »Europaaf-talen«, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 109 og i bilag XVII i Europaaf-talen deltager Letland i Fællesskabets rammeprogrammer, særpro-grammer, projekter og andre foranstaltninger inden for forskning;
- (2) Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde i Luxem-bourg den 12. og 13. december 1997, at visse fælles-skabsprogrammer (f.eks. inden for forskning) skal åbnes for ansøgerlandene, så de kan gøre sig bekendt med EU's politikker og arbejdsmetoder; i den forbindelse forventes hvert ansøgerland selv at yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet (om nødvendigt kan der ydes tilskud til ansøgerlandenes bidrag gennem Phare);
- (3) ifølge ovennævnte konklusioner bør ansøgerlandene endvidere, for så vidt angår de punkter, der vedrører dem, kunne deltage som observatører i de udvalg, der bistår Kommissionen i gennemførelsen af de programmer, som ansøgerlandene bidrager finansielt til;
- (4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har ved afgørelse nr. 182/1999/EF vedtaget et ramme-program for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »femte ramme-program«;
- (5) Rådet for Den Europæiske Union har ved afgørelse 1999/64/Euratom vedtaget et rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskabs indsats inden for

forskning og uddannelse (1998-2002) ⁽²⁾, i det følgende benævnt »femte Euratom-rammeprogram«;

- (6) ifølge artikel 109 i Europaaf-talen skal vilkårene og betin-gelserne for Letlands deltagelse i de aktiviteter, der henvises til bilag XVII til Europaaf-talen, fastlægges af associeringsrådet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Letland kan deltage i særprogrammerne under femte ramme-program og i særprogrammerne under femte Euratom-ramme-program i henhold til de vilkår, betingelser, principper og bestemmelser, der er fastsat i bilag I, II og III, som udgør en integrerende del af denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse gælder i femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogramets løbetid.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra den første dag i måneden efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1999.

På associeringsrådets vegne

I. BERZINŠ

Formand

⁽¹⁾ EFT L 26 af 1.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 26 af 1.2.1999, s. 34.

BILAG I

VILKÅR OG BETINGELSER FOR LETLANDS DELTAGELSE I SÆRPROGRAMMERNE UNDER FEMTE RAMMEPROGRAM OG FEMTE EURATOM-RAMMEPROGRAM

1. Forskningsforetagender hjemmehørende i Letland kan deltage i alle særprogrammerne under femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram. Lettiske videnskabsfolk og forskningsforetagender kan deltage i Det Fælles Forskningscenters aktiviteter, for så vidt disse aktiviteter ikke er omfattet af foregående punktum.

Ved »forskningsforetagender« forstår i denne afgørelse bl.a.: universiteter, forskningsorganisationer, erhvervsvirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, og fysiske personer.

2. Punkt 1 indebærer følgende:

— Deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Letland i gennemførelsen af alle særprogrammer under femte rammeprogram i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der er fastsat i »Regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning samt regler for formidling af forskningsresultater med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram (1998-2000)«.

— Deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Letland i gennemførelsen af alle særprogrammer under femte Euratom-rammeprogram i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der er fastsat i »Regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning med henblik på gennemførelse af det femte rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) (1998-2002)«.

— Finansielle bidrag fra Letland til budgetterne for programmerne under femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, baseret på forhold mellem Letlands bruttonationalprodukt og summen af Den Europæiske Unions medlemsstaters og Letlands bruttonationalprodukter.

3. Forskningsforetagender hjemmehørende i Letland, som deltager i Fællesskabets forskningsprogrammer, har med hensyn til ejendomsret, udnyttelse og formidling af oplysninger og intellektuel ejendomsret, der fremkommer som følge af en sådan deltagelse, samme rettigheder og pligter som forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, jf. bilag II.
4. Det relevante underudvalg, der er nedsat af associeringsrådet i henhold til Europaaf-talen, fører regelmæssigt og mindst en gang om året tilsyn med og evaluerer gennemførelsen af denne afgørelse.
5. Letlands finansielle bidrag i forbindelse med dets deltagelse i særprogrammerne fastsættes i forhold til og som tillæg til det beløb, der hvert år er til rådighed på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget til forpligtelsesbevillinger til dækning af Kommissionens finansielle forpligtelser hidrørende fra enhver form for arbejde, der er nødvendigt for gennemførelse, forvaltning og drift af disse programmer.

Den proportionalitetsfaktor, der danner grundlag for Letlands bidrag, fremkommer ved at udregne forholdet mellem Letlands bruttonationalprodukt, angivet i markedspriser, og summen af bruttonationalprodukterne, angivet i markedspriser, for medlemsstaterne i Den Europæiske Union og Letland. Dette forhold udregnes på grundlag af de seneste statistiske oplysninger vedrørende samme år fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat), der er til rådighed på det tidspunkt, hvor det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget offentliggøres.

For at lette Letlands deltagelse i særprogrammerne gennemføres betalingen af landets bidrag som følger:

1999: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit, multipliceret med 0,4.

2000: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit, multipliceret med 0,6.

2001: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit, multipliceret med 0,8.

2002: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit.

Betingelserne for Det Europæiske Fællesskabs finansielle deltagelse er fastlagt i bilag IV til afgørelse nr. 182/1999/EF og betingelserne for Euratoms finansielle deltagelse i bilag III til afgørelse 1999/64/Euratom.

Betingelserne for Letlands finansielle bidrag er fastlagt i bilag III til nærværende afgørelse.

6. Med forbehold af punkt 3 har forskningsforetagender hjemmehørende i Letland, som deltager i femte rammeprogram og i femte Euratom-rammeprogram, samme kontraktlige rettigheder og forpligtelser som forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Letlands gensidige interesser.

Vilkårene for indsendelse og evaluering af forslag og for tildeling og indgåelse af kontrakter under Fællesskabets programmer er de samme for lettiske forskningsforetagender som vilkårene for kontrakter indgået under de samme programmer med forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Letlands gensidige interesser.

Lettiske eksperter tages i betragtning på linje med eksperter fra Fællesskabet ved udvælgelse af bedømmere eller eksperter til Fællesskabets programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og ved udnævnelse af medlemmer af rådgivende grupper og andre rådgivende organer, der bistår Kommissionen ved gennemførelsen af femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram.

Et lettisk forskningsforetagende kan være koordinator for et projekt på samme vilkår som foretagender fra Fællesskabet. I overensstemmelse med Fællesskabets finansforordninger indeholder kontrakter, der indgås med eller af lettiske forskningsforetagender, bestemmelser om kontrol- og revisionsforanstaltninger, der gennemføres af Kommissionen og Revisionsretten eller under disses ansvar. Der kan foretages en regnskabsrevision med det formål at kontrollere sådanne foretagenders indtægter og udgifter i forbindelse med deres kontraktlige forpligtelser over for Fællesskabet. Af hensyn til samarbejdet og den gensidige interesse yder de relevante lettiske myndigheder enhver rimelig og gennemførlig bistand, der måtte være nødvendig eller hensigtsmæssig under de givne omstændigheder, ved gennemførelsen af sådanne kontrol- og revisionsforanstaltninger.

7. Inden for rammerne af gældende bestemmelser gør Fællesskabet og Letland deres bedste for at lette flytning og ophold for forskningsmedarbejdere, der deltager i aktiviteter i Letland og Fællesskabet i medfør af denne afgørelse, samt for at lette grænseoverskridende transport af varer, der skal anvendes i sådanne aktiviteter.

Aktiviteter i henhold til denne afgørelse er fritaget for direkte og indirekte skatter, toldafgifter, import- og eksportforbud og -restriktioner fra lettisk side, for så vidt angår varer og tjenesteydelser, der skal anvendes som led i aktiviteterne.

8. Lettiske repræsentanter deltager, for så vidt angår de punkter, der vedrører dem, som observatører i programudvalgene under femte rammeprogram og i det rådgivende udvalg under femte Euratom-rammeprogram. Disse udvalg træder sammen uden de lettiske repræsentanter, når der afholdes afstemning. Letland underrettes om resultatet. For deltagelsen af lettiske repræsentanter gælder samme regler, herunder procedurer for modtagelse af information og dokumentation, som for deltagerne fra medlemsstaterne.
9. Fællesskabet og Letland kan opsigse gennemførelsen af aktiviteterne i henhold til denne afgørelse på et hvilket som helst tidspunkt med 12 måneders skriftligt varsel. Projekter og aktiviteter, der er i gang på tidspunktet for opsigelsen, fortsætter, indtil de er fuldført i henhold til vilkårene i afgørelsen.

Hvis Fællesskabet træffer afgørelse om ændring af et eller flere fællesskabsprogrammer, kan aktiviteterne i henhold til denne afgørelse opsiges på gensidigt acceptable vilkår. Letland underrettes om det præcise indhold af de ændrede programmer senest en uge efter, at de er vedtaget af Fællesskabet. Hvis Fællesskabet eller Letland har til hensigt at opsigse aktiviteterne, underretter vedkommende den anden part senest en måned efter, at Fællesskabet har truffet ovennævnte afgørelse.

Når Fællesskabet vedtager et nyt flerårigt rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og/eller for forskning og uddannelse, kan associeringsrådet fastlægge vilkår og betingelser for Letlands deltagelse.

BILAG II

PRINCIPPER FOR TILDELING AF INTELLEKTUEL EJENDOMSRET

Rettigheder til intellektuel ejendom, der frembringes eller stilles til rådighed i medfør af denne afgørelse, tilkendes efter bestemmelserne i dette bilag.

I. Anvendelse

Dette bilag finder anvendelse på forskning, der gennemføres i medfør af nærværende afgørelse (i det følgende benævnt »fælles forskning«), medmindre Fællesskabet og Letland (i det følgende benævnt »parterne«) specifikt beslutter andet.

II. Ejendomsret samt tildeling og udøvelse af rettigheder

1. I denne afgørelse forstås ved »intellektuel ejendomsret« intellektuel ejendomsret som defineret i artikel 2 i konventionen om oprettelse af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, udfærdiget i Stockholm den 14. juli 1967.
2. Dette bilag omhandler fordelingen af rettigheder, interesser og royalties mellem parterne og deres deltagere. Hver part og dennes deltagere sikrer, at den anden part og dens deltagere kan opnå de intellektuelle ejendomsrettigheder, som tilkendes i overensstemmelse med dette bilag. Dette bilag ændrer og berører i øvrigt ikke fordelingen af rettigheder, interesser og royalties mellem en part og dens statsborgere eller deltagere, idet dette spørgsmål afgøres i henhold til den pågældende parts gældende love og praksis.
3. Følgende principper finder anvendelse og danner grundlag for bestemmelserne i de kontrakter, der indgås:
 - a) Behørig beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Parterne og/eller om relevant deres myndigheder og/eller deltagere sikrer, at de inden for et rimeligt tidsrum underretter hinanden om intellektuel ejendom, der fremkommer i medfør af denne afgørelse eller gennemførelsesordninger hertil, og søger beskyttelse for sådan intellektuel ejendom inden for et rimeligt tidsrum.
 - b) Hensyntagen til, hvilket bidrag parterne eller deres deltagere har ydet, når det afgøres, hvordan rettigheder og interesser fordeles.
 - c) Effektiv udnyttelse af resultater.
 - d) Ikke-diskriminerende behandling af deltagere fra den anden part, set i forhold til den behandling, som ens egne deltagere får.
 - e) Beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger.
4. Deltagerne udarbejder i fællesskab en teknologiforvaltningsplan for ejendomsret og anvendelse, herunder offentliggørelse, af viden og intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning. En vejledende beskrivelse af, hvad teknologiforvaltningsplanen bør indeholde, findes i tillægget til dette bilag. Teknologiforvaltningsplanen skal godkendes af den bevilgende myndighed (styrelse, ministerium) hos den part, der medvirker til finansieringen af forskningsarbejdet, før der indgås en specifik kontrakt om forsknings- og udviklingssamarbejde, og planen vedlægges kontrakten.

Teknologiforvaltningsplanen udarbejdes under hensyntagen til målsætningerne for den fælles forskning, parternes og deltagerens forholdsmæssige finansielle eller andre bidrag, fordele og ulemper ved at tildele rettigheder for bestemte territorier eller anvendelsesområder, krav i henhold til gældende love, herunder parternes lovgivning om intellektuel ejendomsret, samt andre faktorer, som parterne finder relevante. Rettigheder og forpligtelser, for så vidt angår intellektuel ejendomsret i forbindelse med forskning udført af gæsteforskere, omfattes også af teknologiforvaltningsplanen.

5. Rettigheder til viden eller intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning, og som ikke er omhandlet af teknologiforvaltningsplanen, tildeles med parternes godkendelse efter de principper, der er opstillet i planen. I tilfælde af uenighed ejes sådan viden eller intellektuel ejendom i fællesskab af alle deltagere, der er involveret i den fælles forskning, som den pågældende viden eller intellektuelle ejendom er et resultat af. Hver deltager, der er omfattet af denne bestemmelse, tildeles retten til at udnytte sådan viden eller intellektuel ejendom til egne kommercielle formål uden geografiske begrænsninger.
6. Hver part sikrer, at den anden part og dens deltagere kan få de rettigheder til intellektuel ejendom, som tildeles dem i overensstemmelse med disse principper.

7. Parterne fastholder konkurrencevilkår på de områder, der er berørt af denne afgørelse, men bestræber sig samtidig på at sikre, at de rettigheder, der erhverves i henhold til afgørelsen og ordninger i medfør heraf, udøves på en sådan måde, at det fremmer især i) formidling og anvendelse af viden, der er frembragt, frigivet eller på anden måde gjort tilgængelig som led i afgørelsen, og ii) vedtagelse og indførelse af internationale standarder.
8. Opsigelse af samarbejdet berører ikke rettigheder og forpligtelser i henhold til dette bilag.

III. Internationale konventioner

Intellektuel, ejendomsret, der tilhører parterne eller deres deltagere, forvaltes i overensstemmelse med de relevante internationale konventioner, herunder TRIPs-aftalen (aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der forvaltes af Verdenshandelsorganisationen), Bernerkonventionen (Paris-akten af 1971) samt Pariskonventionen (Stockholm-akten af 1967).

IV. Videnskabelig litteratur

Medmindre andet er aftalt i teknologiforvaltningsplanen, skal parterne eller deltagerne i den fælles forskning sammen stå for offentliggørelsen af forskningsresultater, jf. dog afsnit V. Ud over denne generelle regel skal følgende procedurer overholdes:

1. I tilfælde, hvor en af parterne eller dennes offentlige institutioner udgiver videnskabelige og tekniske tidsskrifter, artikler, rapporter, bøger, herunder videoer og programmel på grundlag af fælles forskning i henhold til afgørelsen, tilfalder der den anden part en verdensomspændende, ikke-eksklusiv, uigenkaldelig og royaltystri ret til at oversætte, reproducere, tilpasse, transmittere og offentligt distribuere sådanne værker.
2. Parterne sikrer, at litterære værker af videnskabelig karakter, som er blevet til på grundlag af fælles forskning i henhold til denne afgørelse, og som er offentliggjort af uafhængige forlag, får videst mulig udbredelse.
3. Alle eksemplarer af et ophavsretligt beskyttet værk, der omfattes af denne bestemmelse og distribueres offentligt, skal være forsynet med forfatternavn(e), medmindre forfatteren udtrykkeligt anmoder om ikke at blive nævnt ved navn. Desuden skal de klart og tydeligt omtale parternes fælles medvirken.

V. Ikke-frigivet viden

A. Ikke-frigivet viden i dokumentform

1. Hver part, eller om relevant dens myndigheder eller deltagere, fastlægger så tidligt som muligt og helst i teknologiforvaltningsplanen, hvilken viden den fortsat ikke ønsker frigivet, idet der bl.a. tages hensyn til følgende kriterier:
 - a) den pågældende videns fortrolige karakter i den forstand, at den ikke som helhed eller i sin nøjagtige form eller sammenstilling af enkeltdele er alment kendt blandt eller umiddelbart tilgængelig med lovlige midler for sagkyndige på området
 - b) den pågældende videns faktiske eller potentielle forretningsmæssige værdi i kraft af, at den holdes fortrolig
 - c) tidligere beskyttelse af den pågældende viden i den forstand, at den person, som lovligt sidder inde med denne viden, har taget skridt, der efter omstændighederne er rimelige, for at holde den fortrolig.

Parterne, eller om relevant deres myndigheder eller deltagere, kan i visse tilfælde aftale, at den viden eller dele af den viden, der stilles til rådighed, udveksles eller frembringes som led i den fælles forskning, ikke må frigives, medmindre andet fremgår.
2. Parterne sørger for, at de og deres deltagere tydeligt angiver, hvad der er ikke-frigivet viden, f.eks. ved en passende mærkning eller brugsindskrænkende påtegning. Dette gælder også for enhver hel eller delvis gengivelse af den pågældende viden.

Når en part eller deltager modtager ikke-frigivet viden, skal den respektere denne videns beskyttede karakter. Dette krav bortfalder automatisk, når ejeren gør den pågældende viden alment tilgængelig.

3. Ikke-frigivet viden, som meddeles i medfør af denne afgørelse, kan af den modtagende part eller dennes organisation videregives til personer inden for eller ansat af den modtagende part eller organisation, når disse har særlig bemyndigelse hertil med henblik på den igangværende fælles forskning, under den forudsætning, at sådan ikke-frigivet viden kun videregives på grundlag af en aftale om fortrolighed, og at den som anført ovenfor let kan identificeres som sådan.

4. Med forudgående skriftligt samtykke fra den part, der stiller ikke-frigivet viden til rådighed, kan den modtagende part give sådan viden større udbredelse end tilladt efter punkt 3. Parterne samarbejder om at fastlægge procedurer for anmodning om og opnåelse af forudgående skriftligt samtykke til en sådan større udbredelse, og hver part giver sit samtykke i den udstrækning, det er muligt efter denne parts nationale politik, love og administrative bestemmelser.

B. Ikke-frigivet viden, der ikke er i dokumentform

Ikke-frigivet viden eller anden fortrolig viden, der ikke forelægges i dokumentform, men som stilles til rådighed på seminarer eller møder, der afholdes i henhold til denne afgørelse, eller som er tilvejebragt gennem udstationering af personale, brug af faciliteter eller gennem fælles projekter, behandles af parterne og deres deltagere efter principperne i afgørelsen for ikke-frigivet viden i dokumentform, dog forudsat at modtageren af sådan ikke-frigivet eller fortrolig eller beskyttet viden blev gjort opmærksom på denne videns fortrolige karakter på det tidspunkt, hvor den pågældende viden blev meddelt.

C. Forvaltning af ikke-frigivet viden

Parterne bestræber sig på at sikre, at ikke-frigivet viden, som de får stillet til rådighed i henhold til afgørelsen, forvaltes på den måde, som er fastlagt heri. Hvis en af parterne bliver opmærksom på, at den vil blive eller med rimelighed kan forventes at blive ud af stand til at opfylde fortrolighedsbestemmelserne i litra A og B, giver den omgående den anden part meddelelse herom. Parterne rådfører sig derefter med hinanden om, hvilke skridt der bør tages.

Tillæg

Vejledende principper for teknologiforvaltningsplaner

En teknologiforvaltningsplan er en særlig aftale, der indgås mellem deltagerne, om gennemførelsen af den fælles forskning og deltagernes respektive rettigheder og pligter.

For så vidt angår intellektuel ejendomsret vil teknologiforvaltningsplanen normalt omhandle bl.a.: ejendomsret, beskyttelse, ret til anvendelse til forsknings- og udviklingsformål, udnyttelse og formidling, herunder også ordninger for fælles offentliggørelse, gæsteforskeres rettigheder og pligter samt procedurer for bilæggelse af tvister. Teknologiforvaltningsplanen kan også omhandle forgrunds- og baggrundsviden, videregivelse af rettigheder og forskningsresultater.

BILAG III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE LETLANDS FINANSIELLE BIDRAG, JF. BILAG I, PUNKT 5

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber underretter snarest muligt og senest den 1. september i hvert regnskabsår Letland og det underudvalg, der er omtalt i bilag I, punkt 4, om følgende, ledsaget af det relevante baggrundsmateriale:

- forpligtelsesbevillingerne til femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, som opført i oversigten over udgifter i det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget
- den anslåede størrelse af Letlands bidrag med henblik på dets deltagelse i femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, som opført i det foreløbige budgetforslag.

For at lette de interne budgetprocedurer fremlægger Kommissionen dog vejledende tal senest den 30. maj hvert år.

Så snart det endelige budget er vedtaget, underretter Kommissionen Letland om beløbene i første afsnit, som opført i oversigten over udgifter, med henblik på Letlands deltagelse.

2. Kommissionen sender senest den 1. januar og den 15. juni i hvert regnskabsår en indkaldelse af midler på et beløb svarende til Letlands bidrag i henhold til denne afgørelse. Ifølge disse indkaldelser skal Letland betale:

- seks tolvte dele af sit bidrag senest den 20. februar, og
- seks tolvte dele af sit bidrag senest den 15. juli.

Imidlertid udregnes de seks tolvte dele, der skal betales senest den 20. februar, på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i det foreløbige budgetforslag. Det beløb, der således betales, justeres i forbindelse med betalingen af de seks tolvte dele, der forfalder senest den 15. juli.

For så vidt angår det første år af gennemførelsen af denne afgørelse sender Kommissionen en første indkaldelse af midler inden for 30 dage fra afgørelsens iværksættelse. Hvis denne indkaldelse sendes efter den 15. juni, skal det fremgå af indkaldelsen, at Letland skal betale tolv tolvte dele af sit bidrag, beregnet på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i budgettet, inden for 30 dage.

Letlands bidrag udtrykkes og betales i euro.

Letland betaler sit bidrag i henhold til denne afgørelse inden for de frister, der er anført ovenfor. Hvis fristerne ikke overholdes, skal der betales renter svarende til en måneds-interbankrenten (IBOR) i euro, som anført af International Swap Dealers' Association på side ISDA i Reuters. Denne sats forøges med 1,5 % for hver måneds forsinkelse. Den forøgede sats gælder for hele perioden efter betalingsfristens udløb. Dog skal der kun betales rente, hvis bidraget betales mere end 30 dage efter de fastlagte forfaldsdatoer som anført ovenfor.

Lettiske repræsentanters og eksperter rejseomkostninger i forbindelse med deltagelse i arbejdet i de grupper, organer og udvalg, der er omtalt i bilag I, punkt 6 og 8, samt omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, refunderes at Kommissionen på samme grundlag og efter samme procedurer, som er gældende for repræsentanter og eksperter fra medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

3. Letlands finansielle bidrag til femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram i overensstemmelse med bilag I, punkt 5, kan normalt ikke ændres i det pågældende regnskabsår.

Som led i opgørelsen af indtægter og udgifter ved afslutningen af hvert regnskabsår (n) foretager Kommissionen en regulering af regnskaberne med hensyn til Letlands bidrag, idet der tages hensyn til ændringer, der har fundet sted, enten ved overførsler, annulleringer, fremførsler, frigørelser eller ved tillægs- og ændringsbudgetter i løbet af regnskabsåret. Denne regulering finder sted, når den anden rate for år n + 1 betales. Der foretages yderligere reguleringer hvert år indtil juli 2006.

Letlands betalinger krediteres fællesskabsprogrammerne som budgetindtægter, der opføres på den relevante konto i oversigten over indtægter i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget gælder for forvaltningen af bevillingerne.

4. Senest den 31. maj i hvert regnskabsår (n + 1) udfærdiges og sendes oversigten over bevillinger til femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram vedrørende det foregående regnskabsår (n), opstillet på samme måde som Kommissionens driftsregnskab, til Letlands orientering.

Fælles erklæring fra Letland og Fællesskabet

Republikken Letland og Fællesskabet er enige om, at ud over bestemmelserne i denne afgørelse truffet af associeringsrådet skal forskningsprogrammer og -aktiviteter i Letland, som er i overensstemmelse med femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration for Det Europæiske Fællesskab (1998-2002) og femte rammeprogram for forskning og uddannelse for Det Europæiske Atomenergifællesskab (1998-2002) være åbne for forskningsforetagender fra Fællesskabet, og at der med henblik herpå skal finde en separat brevveksling sted mellem Republikken Letland og Fællesskabet.

FORRETNINGSORDEN FOR SAMARBEJDSRÅDET
mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken
Usbekistan på den anden side
af 13. september 1999

(1999/667/EF)

SAMARBEJDSRÅDET HAR —

under henvisning til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Usbekistan på den anden side⁽¹⁾, som blev undertegnet den 21. juni 1996 i Firenze, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 78-82, og

ud fra følgende betragtning:

Aftalen trådte i kraft den 1. juli 1999 —

FASTLAGT FØLGENDE FORRETNINGSORDEN:

Artikel 1

Formandskab

Formandskabet for samarbejdsrådet udøves på skift for 12 måneder ad gangen af henholdsvis en repræsentant for Rådet for Den Europæiske Union på Fællesskabernes og deres medlemsstaters vegne og af en repræsentant for Republikken Usbekistans regering. Første formandskabsperiode begynder dog på datoen for afholdelsen af samarbejdsrådets første møde og ender den 31. december samme år.

Artikel 2

Møder

Samarbejdsrådet træder sammen på ministerplan en gang om året. Der kan efter anmodning fra en af parterne afholdes ekstraordinære møder i samarbejdsrådet, hvis parterne er enige herom.

Medmindre parterne træffer anden afgørelse, holdes hvert møde i samarbejdsrådet på det sædvanlige mødested for Rådet for Den Europæiske Union på en dato, som begge parter har godkendt.

Samarbejdsrådets sekretærer indkalder til møderne i samarbejdsrådet.

Artikel 3

Repræsentation

Medlemmerne af samarbejdsrådet kan repræsenteres, hvis de selv er forhindret i at deltage.

Hvert medlem kan normalt repræsenteres af chefen for missionen ved De Europæiske Fællesskaber eller den faste repræsen-

tion ved Den Europæiske Union eller en højtstående embedsmand.

I alle andre tilfælde skal et medlem, som ønsker at blive repræsenteret, meddele formanden navnet på sin repræsentant før det møde, hvor han skal repræsenteres.

Den, der repræsenterer et medlem af samarbejdsrådet, udøver alle dette medlems rettigheder.

Artikel 4

Delegationer

Medlemmerne af samarbejdsrådet kan ledsages af embedsmænd.

Før hvert møde underrettes formanden for samarbejdsrådet om, hvorledes parternes delegationer vil være sammensat, og om, hvem der vil være formænd for disse.

Samarbejdsrådet kan indbyde ikke-medlemmer til at deltage i møderne med henblik på at give oplysninger om bestemte spørgsmål.

Artikel 5

Sekretariat

En tjenestemand i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og en embedsmand fra Republikken Usbekistans mission ved De Europæiske Fællesskaber fungerer sammen som sekretærer for samarbejdsrådet.

Artikel 6

Dokumenter

Når samarbejdsrådets drøftelser foregår på grundlag af skriftlige baggrundsdokumenter, skal disse nummereres og fremsendes af de to sekretærer som samarbejdsrådets dokumenter.

Artikel 7

Korrespondance

Al korrespondance til samarbejdsrådet eller formanden for samarbejdsrådet skal fremsendes til begge samarbejdsrådets sekretærer.

De to sekretærer sørger for, at korrespondancen videresendes til samarbejdsrådets formand og i givet fald fremsendes som dokumenter, jf. artikel 6, til de øvrige medlemmer af samarbejdsrådet. Den fremsendes til Kommissionens Generalsekretariat, EU-medlemsstaternes faste repræsentationer og Republikken Usbekistans mission ved De Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ EFT L 229 af 31.8.1999, s. 1.

Korrespondance fra samarbejdsrådets formand sendes til adressaterne af den respektive sekretær og fremsendes i givet fald som dokumenter, jf. artikel 6, til de øvrige medlemmer af samarbejdsrådet på de i ovennævnte stykke omhandlede adresser.

Artikel 8

Dagsorden for møderne

1. De to sekretærer for samarbejdsrådet udarbejder en foreløbig dagsorden for hvert møde på grundlag af forslag fra parterne. Den fremsendes af den respektive sekretær til de adressater, der er omhandlet i artikel 7, senest femten dage inden mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som de to sekretærer senest 21 dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen; dog optages punkter ikke på den foreløbige dagsorden, hvis den fornødne dokumentation ikke er tilsendt sekretærene inden udsendelsen af den foreløbige dagsorden.

Dagsordenen godkendes af samarbejdsrådet ved hvert mødes begyndelse. Et punkt, som ikke findes på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis de to parter er enige herom.

2. Parterne kan aftale, at de i stk. 1 omhandlede tidsfrister afkortes for at tage hensyn til kravene i forbindelse med et bestemt tilfælde.

Artikel 9

Protokol

De to sekretærer udarbejder så hurtigt som muligt i fællesskab et udkast til protokol for hvert møde.

Protokollen skal i almindelighed for hvert punkt på dagsordenen indeholde oplysning om

- dokumenter, der er blevet forelagt for samarbejdsrådet
- erklæringer, som et medlem af samarbejdsrådet har anmodet om at få optaget i protokollen
- de fremsatte henstillinger, de vedtagne erklæringer og de vedtagne konklusioner.

Protokollen skal også omfatte en liste over de medlemmer af samarbejdsrådet eller deres repræsentanter, som deltog i mødet.

Udkastet til protokol forelægges samarbejdsrådet til godkendelse på det følgende møde. De to parter kan også godkende udkastet til protokol skriftligt. Efter godkendelsen underskriver de to sekretærer to genparter af protokollen, og den arkiveres

af begge parter. Der sendes en genpart til hver af de i artikel 7 omhandlede adressater.

Artikel 10

Henstillinger

1. Samarbejdsrådet fremsætter sine henstillinger ved fælles overenskomst mellem parterne.

I perioden mellem møderne kan samarbejdsrådet fremsætte henstillinger ved skriftlig procedure, hvis de to parter er enige herom. En skriftlig procedure består i en noteveksling mellem de to sekretærer, som handler efter aftale med parterne.

2. Samarbejdsrådets henstillinger i henhold til aftalens artikel 75 benævnes »henstilling« efterfulgt af et løbenummer, af datoen for deres vedtagelse og af en angivelse af emnet.

Ægtheden af samarbejdsrådets henstillinger bekræftes af de to sekretærer, og to genparter underskrives af cheferne for de to parters delegationer.

Henstillingerne fremsendes til hver enkelt af de i artikel 7 omhandlede adressater som samarbejdsrådets dokumenter.

Artikel 11

Offentlighed

Møderne i samarbejdsudvalget er ikke offentlige, medmindre andet besluttes.

Hver af parterne kan beslutte at offentliggøre samarbejdsrådets henstillinger i deres respektive officielle tidender.

Artikel 12

Sprog

Samarbejdsrådets officielle sprog er parternes officielle sprog.

Samarbejdsrådets forhandlinger foregår normalt på grundlag af dokumenter på disse sprog.

Artikel 13

Udgifter

De Europæiske Fællesskaber og Republikken Usbekistan afholder hver især de udgifter til personale, rejser og underhold, de har som følge af deres deltagelse i samarbejdsrådets møder, samt udgifter til postforsendelser og telekommunikation.

Udgifter til tolkning ved møderne og til oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af De Europæiske Fællesskaber bortset fra udgifter til tolkning eller oversættelse fra et af de officielle fællesskabssprog til usbekisk eller russisk, som afholdes af Republikken Usbekistan.

Andre udgifter i forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af møder afholdes af den part, der er vært for møderne.

Artikel 14

Udvalg

1. Der nedsættes hermed et samarbejdsudvalg i overensstemmelse med aftalens artikel 80 til at bistå samarbejdsrådet i udførelsen af dets opgaver. Det består af repræsentanter for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og af repræsentanter for medlemmerne af Rådet for Den Europæiske Union på den ene side og af repræsentanter for Republikken Usbeki-

stans regering på den anden side, normalt på højtstående embedsmandsplan.

2. Samarbejdsudvalget forbereder samarbejdsrådets møder og drøftelser, fører i givet fald kontrol med gennemførelsen af samarbejdsrådets henstillinger og sørger i almindelighed for, at der er kontinuitet i partnerskabet, og at aftalen fungerer efter hensigten. Det drøfter alle spørgsmål, som samarbejdsrådet henviser til det, samt alle andre spørgsmål, som måtte opstå under den daglige gennemførelse af aftalen. Det forelægger forslag til henstillinger til godkendelse i samarbejdsrådet.

3. Samarbejdsudvalgets forretningsorden er indeholdt i bilaget til denne forretningsorden.

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR SAMARBEJDSUDVALGET

mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken
Usbekistan på den anden side

Artikel 1

Formandskab

Formandskabet for samarbejdsudvalget udøves på skift for 12 måneder ad gangen af henholdsvis en repræsentant for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstaters vegne og en repræsentant for Republikken Usbekistans regering. Første formandskabsperiode begynder på datoen for afholdelse af samarbejdsrådets første møde og ender den 31. december samme år. I denne periode og derefter i hver periode på 12 måneder udøves formandskabet for samarbejdsudvalget af den part, der har formandskabet for samarbejdsrådet.

Artikel 2

Møder

Samarbejdsudvalget holder møde en gang om året, og når omstændighederne kræver det og de to parter er enige herom.

Møderne i samarbejdsudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som de to parter aftaler.

De to sekretærer indkalder i fællesskab til møderne i samarbejdsudvalget.

Artikel 3

Delegationer

Før hvert møde underrettes formanden for samarbejdsudvalget om, hvorledes parternes delegationer vil være sammensat, og om, hvem der vil være formænd for disse.

Artikel 4

Sekretariat

En tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og en embedsmand fra Republikken Usbekistans regering fungerer sammen som sekretærer for samarbejdsudvalget.

Al korrespondance til og fra formanden for samarbejdsudvalget i henhold til dette bilag fremsendes til sekretærene for samarbejdsudvalget, til sekretærene og formanden for samarbejdsrådet og eventuelt til medlemmerne af samarbejdsudvalget.

Artikel 5

Offentlighed

Møderne i samarbejdsudvalget er ikke offentlige, medmindre andet besluttes.

Artikel 6

Dagsorden for møderne

1. Sekretærene for samarbejdsudvalget udarbejder en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes til formanden og sekretærene for samarbejdsrådet samt til medlemmerne af samarbejdsudvalget senest 15 dage inden mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som formanden senest 21 dage inden mødet er blevet anmodet om at optage på dagsordenen; dog optages punkter ikke på den foreløbige dagsorden, hvis den fornødne dokumentation ikke er tilsendt sekretærene inden udsendelsen af den foreløbige dagsorden.

Dagsordenen godkendes af samarbejdsudvalget ved hvert mødes begyndelse. Et punkt, som ikke findes på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis de to parter er enige herom.

2. Parterne kan aftale, at de i stk. 1 omhandlede tidsfrister afkortes for at tage hensyn til kravene i forbindelse med et bestemt tilfælde.

3. Samarbejdsudvalget kan anmode eksperter om at deltage i møderne med henblik på at give oplysninger om bestemte spørgsmål.

Artikel 7

Protokol

Der udarbejdes en protokol for hvert møde, som er baseret på formandens sammenfatning af de konklusioner, som samarbejdsudvalget er nået frem til.

Når samarbejdsudvalget har vedtaget protokollen, undertegnes den af formanden og af sekretærene og arkiveres af begge parter. En genpart af protokollen fremsendes til formanden og sekretærene for samarbejdsrådet og til medlemmerne af samarbejdsudvalget.

Artikel 8

Henstillinger

Samarbejdsudvalget fremsætter kun henstillinger i de bestemte tilfælde, hvor samarbejdsrådet i henhold til aftalens artikel 80, stk. 2, har givet det beføjelse. I så fald benævnes disse retsakter »henstilling« efterfulgt af et løbenummer, af datoen for deres vedtagelse og af en angivelse af emnet. Henstillinger fremsættes efter aftale mellem parterne.

Samarbejdsudvalgets henstillinger fremsendes til formanden og sekretærene for samarbejdsrådet og til medlemmerne af samarbejdsudvalget. Hver part kan beslutte, at samarbejdsudvalgets henstillinger skal offentliggøres i deres respektive officielle tidender.

Samarbejdsudvalgets henstillinger underskrives af formanden og sekretærene.

Artikel 9

Udgifter

De Europæiske Fællesskaber og Republikken Usbekistan afholder hver især de udgifter til personale, rejser og underhold, de har som følge af deres deltagelse i møderne i samarbejdsudvalget og dets underudvalg og arbejdsgrupper, samt udgifter til postforsendelser og telekommunikation.

Udgifter til tolkning ved møderne og til oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af De Europæiske Fællesskaber bortset fra udgifter til tolkning eller oversættelse fra et af de officielle fællesskabssprog til usbekisk eller russisk, som afholdes af Republikken Usbekistan.

Andre udgifter i forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af møder afholdes af den part, der er vært for møderne.

Artikel 10

Underudvalg

Samarbejdsudvalget kan nedsætte underudvalg og fastlægge deres mandat. De anses for at arbejde under samarbejdsudvalgets myndighed, og de aflægger rapport til dette efter hvert af deres møder. Underudvalg fremsætter ikke henstillinger.

Samarbejdsudvalget kan ændre alle underudvalgs mandater eller nedsætte nye underudvalg, der skal bistå det med udførelsen af dets opgaver.

RÅDETS AFGØRELSE
af 4. oktober 1999
om beskikkelse af fem medlemmer af Regionsudvalget

(1999/668/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til Rådets afgørelse af 26. januar 1998 ⁽¹⁾ om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget,

i betragtning af, at en plads som medlem af og fire pladser som suppleanter til Regionsudvalget er blevet ledige, efter at Sergio Marqués er trådt tilbage som medlem, og Carmen Álvarez-Arenas Cisneros, Isaías López Andueza, Leonardo Verdín Bouza og José María Aracama Yoldi er trådt tilbage som suppleanter, hvilket Rådet blev underrettet om henholdsvis den 19. august 1999 og den 13. september 1999,

under henvisning til indstillingerne fra den spanske regering —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

- a) Vicente Álvarez Areces beskikkes som medlem af Regionsudvalget som efterfølger for Sergio Marqués, og
- b) José Luis Raniero González Vallve, Manuel Cobo Vega, Jaime Hevia Ruiz og Francisco Iribarren Fentanes beskikkes som suppleanter til Regionsudvalget som efterfølgere for Isaías López Andueza, Carmen Álvarez-Arenas Cisneros, Leonardo Verdín Bouza og José María Aracama Yoldi for den resterende del af disses mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 2002.

Udfærdiget i Luxembourg, den 4. oktober 1999.

På Rådets vegne
K. HÄKÄMIES
Formand

⁽¹⁾ EFT L 28 af 4.2.1998, s. 19.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 15. september 1999

om et klassificeringssystem for fast radioaktivt affald

(SEK(1999) 1302 endelig udg.)

(1999/669/EF, Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 155 og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 124, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Ifølge EF-traktatens artikel 174 skal der på internationalt plan fremmes foranstaltninger til bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten;
- (2) Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾ kræver i artikel 7, at »medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at give offentligheden generelle oplysninger om miljøsituationen, bl.a. ved regelmæssig offentliggørelse af miljørapporter«;
- (3) i Rådets resolution 92/C 158/02 af 15. juni 1992 om fornyelse af Fællesskabets handlingsplan for radioaktivt affald ⁽²⁾ kræves i punkt 1 i bilaget om »Fortløbende analyse af situationen«, at Kommissionen regelmæssigt forelægger Rådet en analyse af situationen og udsigterne for forvaltningen af radioaktivt affald i medlemsstaterne under hensyntagen til kravene til sikkerhed og miljøbeskyttelse og til de behov, der følger af kerneprogrammer og aktiviteter, hvor der forekommer radioaktive isotoper; Kommissionen holder også Europa-Parlamentet underrettet om disse analyser;
- (4) i Fællesskabets handlingsplan for radioaktivt affald ⁽²⁾ kræves der »samråd vedrørende sikkerhed i forvaltningen og oplagringen af radioaktivt affald«, således at der bliver mulighed for »indbyrdes at tilnærme nationale metoder og forskrifter vedrørende sikker oplagring for de forskellige affaldskategorier«;
- (5) Regionsudvalget mener i artikel 11 i sin resolution 98/C 251/06 om »Nuklear sikkerhed og lokalt og regionalt demokrati« ⁽³⁾, »at mange af de spørgsmål, som vedrører forslag om bortskaffelse af radioaktivt affald, er komplekse og har ikke bred forståelse i befolkningen; derfor må det anses for afgørende at sikre befolkningen adgang til alle relevante oplysninger, at inddrage de lokale og regionale myndigheder samt befolkningen i beslutningstagningen, og at søge at opnå befolkningens opbakning om de principper, som ligger til grund for sikker oplagring og affaldsforvaltningsprogrammer«.

HENSTILLER:

med henvisning til begrundelsen i bilaget,

at medlemsstaterne og deres nukleare industri lægger sig fast på et fælles klassificeringssystem for radioaktivt affald, som kan benyttes ved national og international kommunikation, og som også har til formål at gøre informationsforvaltningen på området lettere;

at et sådant klassificeringssystem anvendes, når der udleveres information om fast radioaktivt affald til offentligheden, nationale og internationale institutioner og ikke-statslige organisationer. Det skal ikke træde i stedet for tekniske kriterier, når sådanne er nødvendige i specifik sikkerhedssammenhæng, f.eks. ved udstedelse af driftstilladelser til anlæg mv.;

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

⁽²⁾ EFT C 158 af 25.6.1992, s. 3.

⁽³⁾ EFT C 251 af 10.8.1998, s. 34.

at medlemsstaterne kan anvende samme klassificeringssystem. I perioden indtil 1. januar 2002 vil det kunne anvendes parallelt med bestående nationale systemer.

Klassificeringssystemet kan sammenfattes således:

1. **Temporært radioaktivt affald**

Radioaktiv affaldstype (hovedsagelig fra sundhedssektoren), som henfalder under den midlertidige deponering og derefter muligvis er egnet til forvaltning uden for kontrolsystemet, forudsat at bestemte frigivelsesniveauer er overholdt.

2. **Lav- og mellemaktivt affald (LILW)**

LILW har en sådan koncentration af radioaktive isotoper, at varmeudviklingen er tilstrækkeligt lav under deponeringen. Hvilken varmeudvikling der er tilstrækkeligt lav afhænger af en sikkerhedsvurdering af det enkelte anlæg.

2.1. *Kortlivet affald (LILW-SL)*

Denne kategori omfatter radioaktivt affald, der indeholder isotoper med højst samme halveringstid som Cs-137 og Sr-90 (ca. 30 år) og har en begrænset koncentration af langlivede alfa-emittere (højst 4 000 Bq/g langlivede alfa-emittere i hver enkelt affaldskolli og højst 400 Bq/g i affaldet som helhed).

2.2. *Langlivet affald (LILW-LL)*

Materiale indeholdende langlivede radioaktive isotoper og alfa-emittere i højere koncentration end tilladt i kortlivet affald.

3. **Højaktivt affald**

Affald med en så høj koncentration af radioaktive isotoper, at varmeudviklingen skal tages i betragtning under oplagring og deponering. (Varmeudviklingens størrelse er specifik for det enkelte anlæg, og sådant affald stammer først og fremmest fra behandling/konditionering af brugt reaktorbrændsel.

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. september 1999.

På Kommissionens vegne

Ritt BJERREGAARD

Medlem af Kommissionen

BILAG

1. Indledning

Radioaktivt affald består af en lang række forskellige materialer med forskellige fysiske, kemiske og radioaktive egenskaber. Det indebærer en tilsvarende lang række forskellige potentielle farer.

Klassificeringssystemerne for radioaktivt affald i EU er vidt forskellige med hensyn til indfaldsvinkel og anvendelsesmåde. Nogle bruges kun til kommunikationsformål, andre tjener til at fastsætte bortskaffelsesmåden.

Medlemsstaternes klassificeringssystemer for radioaktivt affald er baseret på aktivitetskoncentration, total aktivitet, affaldsoprindelse eller bortskaffelsesmåde.

Størst forskel er der fra lande, der har kernekraft, til lande, der ikke har. Desuden er grænserne mellem kategorierne ikke altid helt kvantificerbare, så der kan være store variationer fra land til land.

Forskelle mellem, hvordan radioaktivt affald klassificeres, kan vanskeliggøre medlemsstaternes samarbejde i forbindelse med det indre marked og fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser. Eksempelvis kan en fælles sprogbrug ved defineringen af de forskellige kategorier af radioaktivt affald være til stor nytte ved optimering af deponeringsanlæg og ved returnering af affald efter behandling og/eller konditionering.

Et EU-klassificeringssystem vil ligeledes være til nytte, når der gives sammenlignende oplysninger om radioaktivt affald til offentligheden, nationale og internationale institutioner og ikke-statslige organisationer.

Nedenfor følger en begrundelse for harmonisering, en diskussion af kravene og en beskrivelse af klassificeringsforslaget.

2. Baggrund

I Fællesskabets handlingsplan for radioaktivt affald⁽¹⁾ kræves der »Samråd vedrørende sikkerhed i forvaltningen og oplagringen af radioaktivt affald«, således at der bliver mulighed for

1. at udvikle en fælles linje samt at iværksætte bestræbelser med henblik på harmonisering på fællesskabsniveau af strategier og metoder til forvaltning af radioaktivt affald, hvor dette er muligt
2. indbyrdes at tilnærme nationale metoder og forskrifter vedrørende sikker oplagring for de forskellige affaldskategorier
3. at formulere henstillinger om evaluering af sikkerheden ved oplagring af radioaktivt affald og kriterier herfor
4. generelt set at opnå et indbyrdes tilsvarende og tilfredsstillende niveau for beskyttelse af arbejdstagere, offentligheden og miljøet, der giver den højeste grad af sikkerhed, der kan opnås i praksis.

Generelt produceres der ved aktiviteter inden for industri, forskning og medicin restmaterialer, der indeholder radioaktive isotoper. Efter eventuel adskillelse, genanvendelse i den nukleare industri og behandling er der i princippet to slags materiale tilbage, nemlig

Kategori 1: Materialer, der kan forvaltes uden for det forskriftsmæssige kontrolsystem

Kategori 2: Restmaterialer, der ikke kan anvendes, og som kræver særlige forvaltningsprocedurer afhængigt af karakteren af deres radioaktivitet.

Materiale i kategori 1 kan frigives af de nationale myndigheder, forudsat at de overholder de frigivelsesniveauer, der er fastsat ved hjælp af de grundlæggende kriterier i bilag I til direktiv 96/29/Euratom⁽²⁾. De nationale myndigheder skal tage hensyn til tekniske retningslinjer fra Fællesskabet. Det bør dog bemærkes, at der endnu ikke er noget fælles grundlag for harmonisering af kategori 1.

⁽¹⁾ Rådets resolution af 15. juni 1992 om fornyelse af Fællesskabets handlingsplan for radioaktivt affald (92/C 158/02), EFT C 158 af 25.6.1992, s. 2.

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1).

Kun materialer i kategori 2 betragtes som radioaktivt affald, og nærværende henstilling omhandler kun dette. Man kan definere to grundlæggende håndteringsalternativer:

1. Opbevaring i et begrænset tidsrum, indtil affaldet enten kan overføres til kategori 1 eller deponeres.
2. Deponering på veldefineret måde (på eller nær jordoverfladen eller i undergrunden).

De faktorer, der generelt anses for mest relevante ved oprettelse af systemer til klassificering af radioaktivt affald og forvaltningsprocedurer, er de radioaktive isotopers type, den totale aktivitet, aktivitetskoncentrationen, halveringstiden, dosishastigheden, varmeudviklingen og andre fysiske og kemiske egenskaber.

Internationale organer, nationale myndigheder og affaldsbehandlingsanlæg har oprettet systemer til klassificering af radioaktivt affald inden for deres kompetence- eller ansvarsområde (affaldsbehandling, transport, deponering, kommunikation i internationale forskerkredse og med offentligheden, mv.), idet affald med samme egenskaber og farer anbringes i samme kategori, hvorved håndteringen bliver lettere og sikkerheden større.

De fleste af medlemsstaternes nationale behov opfyldes med de nationale klassificeringssystemer, de har opbygget (se kapitel 4, »Den nuværende situation«). Da disse systemer er opbygget hver for sig og til forskellige formål, kan der være betydelige indbyrdes forskelle, idet nogle bygger på aktivitetskoncentration, medens andre er baseret på oprindelse eller deponeringsmåde.

Den kendsgerning, at alle lande benytter den internationale IAEA-klassificering af kolli til radioaktivt affald, er et godt grundlag for oprettelse af et fælles klassificeringssystem for EU's medlemsstater. Et referenceklassificeringssystem vil kunne give visse lande nyttig vejledning, når de udformer deres egen håndteringsstrategi, og samtidig gøre generel og kommerciel kommunikation lettere. Men selv om et sådant referenceklassificeringssystem kan være til nytte i forbindelse med generiske og grundlæggende sikkerhedsovervejelser, vil det ikke kunne træde i stedet for de specifikke sikkerhedsvurderinger, der foretages til bestemte forvaltningsformål, bl.a. valg af deponeringsmåde.

3. Formålet med et EU-klassificeringssystem for affald

Hovedformålet med et klassificeringssystem er at opnå bedre kommunikation og lettere informationsstyring, idet et sådant system vil være et velegnet værktøj til at beskrive mængder af radioaktivt affald i EU for politikere og befolkning på en standardiseret og let forståelig måde.

Sammenhængen mellem klassificeringssystemet og den måde, som selve affaldet i praksis håndteres og bortskaffes på, er noget mere usikkert. Derfor mener Kommissionens tjenestegrene, at klassificeringssystemet bør være vejledende (kvalitativt) og ikke obligatorisk.

Som hovedregel må det konstateres, at et kvalitativt klassificeringssystem aldrig vil kunne overflødiggøre de nationale regeludstedende myndigheders kontrolfunktion ved håndtering og deponering af radioaktivt affald ved specifikke anlæg. De detaljerede sikkerhedsvurderinger, som de anvender med udgangspunkt i deres egne specifikke forvaltnings- og regelsystemer, kræver langt mere detaljerede oplysninger om de enkelte affaldsstrømme, end et klassificeringssystem kan give. De forskellige affaldsklassificeringssystemer, der i praksis anvendes i medlemsstaterne i dag, er sjældent omtalt i hverken lovgivning eller foreskrevne procedurer.

Forbindelsen mellem affaldets klassificering og slutdeponeringsmåden bliver yderligere kompliceret af, at der i de enkelte medlemsstater er forskellige planer for slutdeponering af radioaktivt affald. Nogle medlemsstater har konkrete planer for både dybtliggende og overfladenære deponier for forskellige affaldstyper. Andre går kun ind for en af disse anlægstyper, og atter andre har ikke besluttet sig.

Efter nogle medlemsstaters opfattelse vil et hensigtsmæssigt opbygget klassificeringssystem kunne give nogle grundlæggende retningslinjer for, hvordan den generelle struktur i forvaltningen af radioaktivt affald, især deponering, kan forbedres. Eksempelvis kan det i de medlemsstater, hvor der kunne være valgmulighed mellem deponering på jordoverfladen og i undergrunden, give et fingerpeg om, hvilke grupper af affaldsstrømme der skal i de enkelte deponityper.

Da der i dag er stor forskel mellem de nationale klassificeringssystemer for affald, kan et EU-klassificeringssystem indledningsvis kunne anvendes parallelt med de nuværende nationale systemer indtil 1. januar 2002. Systemet skal endvidere kunne rumme alle nuværende og fremtidige affaldsstrømme, så der kan laves detaljerede rapporter om lagerbeholdninger. Det kan benyttes i forbindelse med regelfastsættelse og forbedre kommunikationen med offentligheden, f.eks. som led i fri adgang til miljøoplysninger (direktiv 90/313/EØF).

4. Den nuværende situation

EU har beskrevet ⁽¹⁾ de klassificeringssystemer, der benyttes i medlemsstaterne og i de central- og østeuropæiske lande, der har ansøgt om optagelse i EU. Rapporten indeholder omfattende oplysninger om de enkelte landes klassificeringssystem.

Klassificeringssystemerne er kort beskrevet nedenfor.

4.1. EU-medlemsstaterne

Belgien

Klassificeringen i Belgien afhænger af, om det radioaktive affald er konditioneret eller ikke. Ikke-konditioneret affald klassificeres efter fysisk tilstandsform, emitternes art, aktivitetens koncentrationsniveau og mulig behandling. Disse parametre udtrykkes ved hjælp af en kode bestående af tre tal/bogstaver. Konditioneret affald inddeles efter bortskaffelsesmåde i tre kategorier, A, B og C. Klassificeringen bygger på egnetheden til deponering ved jordoverfladen eller i undergrunden og på affaldets varmeafgivelse. Det overvejes at tilføje endnu en affaldstype, radiumkontamineret affald. Der forventes ingen andre ændringer af klassificeringssystemet.

Danmark

I Danmark har man indtil nu ingen planer om at deponere radioaktivt affald, så klassificeringssystemet omfatter kun midlertidig opbevaring. Systemet bygger i første række på affaldets oprindelse og dernæst på måling og sortering. Ved modtagelsen på opbevaringsanlægget inddeles affaldet efter ekstern stråling, og efter behandling går affaldsbeholderne til opbevaring enten i lageret for lavaktivt affald eller for lav- og mellemaktivt affald, alt efter dosishastighed og indhold af fissilt materiale. Brugte forseglede kilder opbevares ved Forskningscenter Risø. Der forventes ingen ændringer af klassificeringssystemet.

Finland

Radioaktivt affald opdeles først i to hovedtyper, radioisotopaffald og nukleart affald. Radioisotopaffald kommer fra hospitaler, forskningsinstitutter og industri, medens nukleart affald kommer fra kernekraftværker og en forskningsreaktor. Radioisotopaffald opdeles yderligere efter aktivitetskoncentration i frigivet affald og laboratorieaffald. Nukleart affald deles op i tre kategorier alt efter oprindelse og tilsigtet bortskaffelsesmåde, nemlig højaktivt brugt brændsel, lav- og mellemaktivt affald fra drift af kernekraftværker og lav- og mellemaktivt affald fra nedlukning af kernekraftværker. Det lav- og mellemaktive affald opdeles derefter yderligere i frigivet affald, lavaktivt affald og mellemaktivt affald alt efter aktivitetskoncentrationen. Der forventes ingen ændringer af klassificeringssystemet.

Frankrig

I den nukleare sektor deles affald op i konventionelt affald og nukleart affald, alt efter dets geografiske og funktionelle oprindelse (zoneinddeling af anlæggene). Systemet for klassificering af nukleart affald består af en tabel, som knytter affaldets toksicitet sammen med bortskaffelsesmåderne. Toksiciteten defineres ved to parametre, nemlig de vigtigste radionukleiders levetid (under og over 30 år) og aktivitetsindholdet (meget lavt, lavt, middel og højt). Med dette som udgangspunkt når man frem til en af klassificeringssystemets otte affaldskategorier, og til hver af dem er der knyttet en eller flere forvaltningsmåder. Nogle af disse er endnu ikke færdigundersøgt.

Tyskland

Tysklands system for klassificering af radioaktivt affald afhænger af, hvor det deponeres. Anlæggets operatør lægger klassificeringssystemet til rette ud fra en stedsspecifik sikkerhedsvurdering, hvori der bl.a. tages hensyn til gældende lovgivning og administrative bestemmelser. Der fastsættes dernæst kvantitative forskrifter for de enkelte depoter, bl.a. et system af grupper af affaldsformer, klasser af affaldsbeholdere og begrænsninger med hensyn til radionukleiders specifikke aktivitet. Der forventes ingen grundlæggende ændringer af klassificeringssystemet.

Grækenland

I Grækenland har man intet officiel system for klassificering af radioaktivt affald, eftersom kun forskningsinstitutter, hospitaler og erhvervsliv producerer radioaktivt affald. Brugere, der ønsker at påbegynde aktiviteter, der frembringer radioaktivt affald, skal imidlertid forud indhente tilladelse hertil hos myndighederne.

Lovgivningen om strålingsbeskyttelse er under ændring, hvilket eventuelt kan få virkninger for klassificeringssystemet.

Irland

Da der hverken findes kernekraftværker eller brændselsanlæg i Irland, bliver radioaktivt affald blot klassificeret efter halveringstid og dernæst efter, om det er en forseglede kilde eller ikke. Der forventes ingen ændringer af det nuværende system.

⁽¹⁾ Radioactive Waste Categories. Current Position (98) in the EU Member States and in the Baltic and Central European Countries. 1998 OPOCE Luxembourg EUR 18324.

Italien

Det italienske system for klassificering af konditioneret affald bygger på bortskaffelsesmåden. Radioaktivt affald deles op i tre kategorier efter de radioaktive isotopers art og koncentration. Affald klassificeres i kategori I, hvis det henfalder til frigivelsesniveau på nogle måneder, medens andet affald kommer i kategori II og III alt efter halveringstid og aktivitet. I kategori II er der to underkategorier, som er baseret på kravene til affaldets konditionering inden slutdeponeringen.

Der forventes kun at blive foretaget ændringer i »Technical Guide No 26«, således at også højaktivt affald, forglasst affald og mellemaktivt affald (ikke-varmeudviklende) bliver omfattet heraf.

Nederlandene

Da der endnu ikke er truffet beslutning om, hvordan radioaktivt affald skal bortskaffes, er klassificeringssystemet koncentreret om at behandle og konditionere radioaktivt affald på en sådan måde, at ingen bortskaffelsesmuligheder udelukkes på forhånd. Der er tre kategorier af radioaktivt affald, som hver har flere underkategorier. Kategori 1 omfatter alt lav- og mellemaktivt affald under en vis dosishastighed, og underinddelingen afhænger af oprindelse, indhold af radioaktive isotoper og halveringstid. Affald i kategori 2 og 3 klassificeres på grundlag af varmeudvikling, og underinddeles efter affaldets oprindelse og type. Der forventes ingen ændringer af det nuværende system.

Portugal

Radioaktivt affald klassificeres efter bortskaffelsesmåde. Der er tre kategorier, kortlivet lavaktivt affald (fra forskning, sundhedsvæsen og industri, herunder også brugte forseglede beta/gammakilder med halveringstid under 30 år, konditioneret for sig), alfa-affald (først og fremmest brugte forseglede radium- og americiumkilder) og affald fra uranbrydning og -udvinding. Der forventes ingen ændringer af det nuværende system.

Spanien

I det spanske klassificeringssystem er der to affaldskategorier, som bygger på, hvordan affaldet bliver eller agtes bortskaffet. Det er lav- og mellemaktivt affald, som er egnet til deponering i nærheden af jordoverfladen, og alt andet affald. Desuden er der fastsat specifikke kriterier for de enkelte deponier, f.eks. krav til affaldsbeholdernes egenskaber, konditionering og indholdet af specifikke radioaktive isotoper og krav til anlægget som helhed.

Der forventes ingen ændringer af det nuværende system, selv om det kan blive nødvendigt at ændre beskrivelsen af forvaltningen af brugt brændsel, der i øjeblikket klassificeres som højaktivt affald, for at opnå overensstemmelse med de seneste Wienerkonventioner om sikker forvaltning af brugt brændsel.

Sverige

Radioaktivt affald opdeles i nukleart og ikke-nukleart affald, f.eks. affald fra hospitaler og forskningsinstitutioner. Noget lavaktivt nukleart affald deponeres i overfladenære deponier i henhold til kriterier som aktivitetskoncentration og total aktivitet. Nukleart affald, som ikke er frigivet eller deponeret i overfladenære deponier, følger en af tre forskellige bortskaffelsesmåder. Det er undergrundsdeponering af driftsaffald (operationel), undergrundsdeponering af nedlukningsaffald (planlagt) og deponering af brugt brændsel og andet langlivet affald (planlagt). Ikke-nukleart affald, der ikke kan frigives, konditioneres og deponeres sammen med nukleart affald eller opbevares midlertidigt, indtil de planlagte anlæg er opført. Der forventes ingen ændringer af det nuværende system.

Det Forenede Kongerige

I Det Forenede Kongerige har man fire generelle kategorier af radioaktivt affald, som karakteriseres ved varmeafgivelse og aktivitetsindhold. De fire kategorier er meget lavaktivt affald, lavaktivt affald, mellemaktivt affald og højaktivt affald.

En kritisk gennemgang i 1995 viste, at der muligvis var behov for at revidere dette klassificeringssystem på baggrund af forhandlinger i EU. Eventuelle ændringer af systemet vil antagelig kunne kobles sammen med implementeringen af de nye grundlæggende Euratom-sikkerhedsnormer.

4.2. Central- og østeuropæiske lande

Bulgarien

I Bulgarien deles radioaktivt affald op i tre kategorier efter den ækvivalente gamma-dosishastighed 0,1 m fra overfladen eller den specifikke alfa- eller beta-aktivitet. Institutionsaffald og brugte forseglede kilder klassificeres på samme måde.

Tjekkiet

I Tjekkiet findes der intet klassificeringssystem i lovgivningen, men producenter af affald er forpligtet til at fastlægge deres eget klassificeringssystem på grundlag af de behandlings- og konditioneringssystemer og teknologi, de anvender, under iagttagelse af kriterier, som det statslige kontor for nuklear sikkerhed fastsætter. I den nationale kommunikation benyttes betegnelserne lav- og mellemaktivt affald, højaktivt affald og brugt brændsel, selv om de ikke er defineret nogetsteds.

Estland

Estland er ved at ændre sit system for klassificering af radioaktivt affald, og de nye regler skulle være på plads ved udgangen af 1998. Indtil da fortsætter Estland med at bruge det gamle USSR-klassificeringssystem (SPORO-85). SPORO-85 indeholder grænseværdier for frigivelse af radioaktivt affald, som bygger på specifik aktivitet og overfladekontaminering. Derefter deles radioaktivt affald op i tre grupper, genstande, biologisk affald og brugte strålingskilder. De deles igen op i tre undergrupper efter dosishastighed.

Ungarn

Ungarns system for affaldsklassificering tager udgangspunkt i affaldets oprindelse og aktivitetskoncentration. De tre kategorier er lavaktivt affald, mellemaktivt affald og højaktivt affald, afhængigt af affaldets aktivitetskoncentration eller dosishastighed på overfladen.

Letland

Myndighederne i Letland er ved at udarbejde nye regler for forvaltning af radioaktivt affald. Det nye system bliver baseret på bortskaffelsesmåde og klassificering af affaldet efter halveringstid og aktivitetsindhold. Eksisterende affald kan tilhøre en af tre kategorier, nemlig affald, der deponeres i gamle underjordiske rum, affald, der deponeres i nye underjordiske rum, og brugte forseglede kilder, der opbevares midlertidigt.

Polen

I Polen har man grænseværdier for, hvornår affald skal betragtes som radioaktivt affald, og derpå klassificeres radioaktivt affald efter dets indhold af radioaktive isotoper (beta/gamma og alfa); lukkede strålingskilder udgør en tredje kategori. Beta/gamma-affald deles yderligere op i lav-, mellem- og højaktivt affald på grundlag af aktivitetskoncentrationen. For de enkelte kolli til opbevaring og deponering gælder der yderligere kriterier.

Rumænien

Radioaktivt affald opdeles i tre kategorier, højaktivt, mellemaktivt og lavaktivt affald efter dets specifikke aktivitet eller dosishastighed ved overfladen. Fast lavaktivt affald deles derefter op i brændbart, ikke-brændbart og særligt affald. Brændbart affald underopdeles i bionedbrydeligt og ikke-bionedbrydeligt affald, og ikke-brændbart affald underopdeles efter om det kan kompakteres eller ikke. Affald fra uranbrydning og -udvinding klassificeres for sig efter dets fysiske egenskaber og aktivitetskoncentration. Det nuværende system for forvaltning af radioaktivt affald skal revideres i nær fremtid, og man regner med at indføre et system, der bygger på IAEA's system og EU-henstillinger.

Slovakiet

I Slovakiet findes der endnu ikke noget formelt klassificeringssystem. Generelt benyttes et kvalitativt system med kategorierne lavaktivt, mellemaktivt og højaktivt affald, men grænsen mellem dem ligger ikke fast. Det nuværende system tager først og fremmest udgangspunkt i affaldets oprindelse, men der er en revision af systemet på vej, som sandsynligvis bliver baseret på bortskaffelsesmåden.

Slovenien

Slovenien har tre kategorier af radioaktivt affald, nemlig lavaktivt, mellemaktivt og højaktivt affald. De bygger på affaldets oprindelse med grænseværdier for den specifikke aktivitet. Det lavaktive og det mellemaktive affald underopdeles i affald med alfa-emittere og affald med beta/gamma-emittere. Der arbejdes på et klassificeringssystem, der er baseret på IAEA's system, inklusive undtagelsesordningen.

5. Kommissionens forslag til klassificeringssystem

Systemer til forvaltning af radioaktivt affald bør indrettes efter affaldets egenskaber, dets skadevoldende potentiale for mennesker og/eller dets indvirkning på miljøet. Kriterierne for, om radioaktivt affald kan modtages i et deponeringsanlæg, er afledt fra (og underbygger) sikkerhedsvurderinger, hvor der er taget hensyn til de specifikke forhold på stedet (lovæssige krav, deponeringsprincip, vurderingens forudsætninger, mv.). Disse forhold har endnu større betydning ved definering af kriterier for overfladenære anlæg. Heri indgår deponeringsprincip, typen af kunstige og naturlige barrierer og deres funktion, type og hyppighed af forudsat institutionel kontrol og relevante scenarier ved vurderingen.

Deponeringsbaserede systemer for klassificering af radioaktivt affald til generel brug kan kun være kvalitative (vejledende), medmindre det er muligt forudgående at fastsætte vigtige variable i sikkerhedsvurderingen meget realistisk og pålideligt.

Et vejledende system giver en kvalitativ beskrivelse af de enkelte affaldskategorier, og de fleste generelle egenskaber ved det radioaktive affald benyttes som kriterier for klassificeringen. Samtidig kan talværdier til angivelse af brede intervaller eller størrelsesordener for enkelte centrale egenskaber også være til nytte.

Kommissionens klassificeringssystem er baseret på IAEA's klassificeringsordning⁽¹⁾, idet europæiske nationale eksperter synspunkter og praktiske erfaringer har foranlediget enkelte ændringer. Eksempelvis har man ikke beholdt den grænse for varmeafgivelse på 2 kW/m³ i LILW-affald, som IAEA anbefaler. De sagkyndige har ikke kunnet finde nogen begrundelse for en sådan værdi og er nået frem til, at denne værdi må være relateret til anlægsspecifikke sikkerhedsanalyser. Klassificeringssystemet omhandler kun materiale, der indeholder eller er kontamineret med radionukleider, og som ikke påtænkes anvendt (Rådets direktiv 92/3/Euratom⁽²⁾).

Klassificeringsordningen tænkes kun anvendt på fast affald; det bemærkes dog, at visse former for flydende affald kan være omfattet af den foreslåede kategori for temporært radioaktivt affald (hovedsagelig radioaktivt affald fra sundhedsvæsnen).

Indledningsvis kan klassificeringssystemet anvendes parallelt med nationale systemer frem til 1. januar 2002. Nationale tekniske klassificeringskriterier bør ikke skiftes ud, da de udspringer af specifikke sikkerhedshensyn, bl.a. ved udstedelse af driftstilladelser til anlæg og lignende. Det skal bemærkes, at det ikke i et simpelt klassificeringssystem er muligt at tage højde for alle forhold i forbindelse med systemets brug; sådanne spørgsmål af denne art må behandles i en særskilt mere detaljeret vejledning. Det må dog fremhæves, at et nøje beskrevet og underbygget, men i bund og grund kvalitativt affaldsklassificeringssystem alligevel giver mange nyttige oplysninger, som kan gøre informationsforvaltningen lettere og forbedre kommunikationen på europæisk plan.

Nedenfor beskrives forslaget til klassificeringssystem, som bygger på indhold af radioaktivitet, varighed og varmeafgivelse.

5.1. Temporært radioaktivt affald

Radioaktivt affaldstype (hovedsagelig fra sundhedssektoren), som henfalder under den midlertidige deponering og derefter muligvis er egnet til forvaltning uden for kontrolsystemet, forudsat at bestemte frigivelsesniveauer er overholdt. Det foreslås at sætte den maksimale varighed til fem år; er varigheden længere end fem år, betragtes affaldet som lav- og mellemaktivt affald. Frigivelsesniveaernes værdier fastsættes af de nationale kompetente myndigheder og udtrykkes ved den aktivitetskoncentration og/eller aktivitet, hvorved eller hvorunder radioaktive stoffer og materialer indeholdende radioaktive stoffer, som hidrører fra en praksis, der er omfattet af anmeldelseskravet, ikke længere er omfattet af bestemmelserne i direktiv 96/29/Euratom. Niveauerne skal følge de grundlæggende kriterier i de grundlæggende Euratom-sikkerhedsnormer i bilag I til direktiv 96/29/Euratom og afspejle alle andre tekniske vejledninger fra EU.

5.2. Lav og mellemaktivt affald (LILW)

LILW har en sådan koncentration af radioaktive isotoper, at varmeudviklingen er tilstrækkeligt lav under deponeringen. Hvilken varmeudvikling, der er tilstrækkeligt lav, afhænger af en sikkerhedsvurdering af det enkelte anlæg.

5.2.1. Kortlivet affald (LILW-SL)

Denne kategori omfatter radioaktivt affald, der indeholder isotoper med højst samme halveringstid som Cs-137 og Sr-90 (ca. 30 år) og har en begrænset koncentration af langlivende alfa-emittere (højst 4 000 Bq/g langlivede alfa-emittere i hver enkelt affaldskolli og højst 400 Bq/g i affaldet som helhed).

5.2.2. Langlivet affald (LILW-LL)

Materialer indeholdende langlivede radioaktive isotoper og alfa-emittere i højere koncentration end tilladt i kortlivet affald.

⁽¹⁾ IAEA Safety Series No 111-G-1.1 Classification of Radioactive Waste, A safety guide. Wien 1994.

⁽²⁾ EFT L 35 af 12.2.1992, s. 24.

5.3. Højaktivt affald

Affald med en så høj koncentration af radioaktive isotoper, at varmeudviklingen skal tages i betragtning under oplagring og deponering. (Varmeudviklingens størrelse er specifik for det enkelte anlæg, og sådant affald stammer først og fremmest fra behandling/konditionering af brugt reaktorbrændsel.)

6. Konklusioner

Kommissionen henstiller til medlemsstaterne og industrien, at de indfører det foreslåede klassificeringssystem til national og international kommunikation.

Klassificeringssystemet skal benyttes, når der gives oplysninger om fast radioaktivt affald til offentligheden, nationale og internationale institutioner og ikke-statslige organisationer.

Kommissionen henstiller til medlemsstaterne, at de benytter dette klassificeringssystem. I tiden frem til 1. januar 2002 kan det benyttes sideløbende med eksisterende nationale systemer.

Derfor er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen retter henstilling til medlemsstaterne om et klassificeringssystem for fast radioaktivt affald.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2131/1999 af 6. oktober 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2805/95 om fastsættelse af eksportrestitutioner for vin**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 261 af 7. oktober 1999)

Side 31, artikel 2:

i stedet for: »16. oktober 1999«

læses: »15. oktober 1999«.
